

ພຣະທັມ 1 ໂກຣິນໂທ

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#)

ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ ທີ່ມີໄປເຖິງ ຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງ

ໂກຣິນໂທ ສະບັບຕົ້ນ

1.

- 1 ໂປໂລ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໄວ້ເປັນອັດສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຕານ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ກັບໂຊ
ຊະເທນຜູ້ເປັນນ້ອງ
- 2 ເຖິງ ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ເມືອງໂກຣິນໂທ ຜູ້ໄດ້ຮັບການຊົງຊຳຮະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນດ້ວຍກັນກັບຄົນທັງປວງທຸກບ່ອນ ທີ່ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງພຣະເຢ
ຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາແລະຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ
- 3 ຂໍພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກຈາກພຣະບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ຈຶ່ງມີແກ່ເຈົ້າ
ທັງຫລາຍເທີນ

ພຣະພອນທີ່ມາໂດຍທາງພຣະຄຣິດ

- 4 ເຮົາໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໃນເຣື່ອງເຈົ້າທັງຫລາຍຢູ່ສເມີ ເພາະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຊົງ
ປະທານແກ່ພວກເຈົ້າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
- 5 ເພາະໃນພຣະອົງນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຄົບເຕັມບໍລິບູນດ້ວຍທຸກສິ່ງ ທັງຝ່າຍວາຈາແລະຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງ
- 6 ດ້ວຍວ່າຄຳພຍານເຣື່ອງພຣະຄຣິດນັ້ນເປັນທີ່ຮັບຮອງແນ່ນອນໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຈົ້າດ້ວຍ
- 7 ຈົນເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຂາດເຂີນຂອງພຣະຣາຊທານຈັກຢ່າງ ໃນຂນະທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຄອຍຖ້າການສະເດັດ
ມາປາກົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
- 8 ພຣະອົງຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າພົ້ນຈາກການຖືກຕີ
ໃນວັນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- 9 ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງທ່ຽງທັມ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າສຳພັນສນິດກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະ
ເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ

ການແບ່ງແຍກໃນຄຣິສຕະຈັກ

- 10 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາອ້ອນວອນເຈົ້າທັງຫລາຍໃນພຣະນາມພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າໃຊ້ຄວາມເວົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນ ຢ່າຖືພັກຖືພວກ ແຕ່ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮ່ວມເຂົ້າສນິດກັນເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວ ມີຈຸດປະສົງອັນດຽວກັນ
- 11 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຫດວ່າມີບາງຄົນທີ່ມາຈາກນາງຂະໂລເອ ໄດ້ເລົ່າເຣື່ອງຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ເຮົາຟັງວ່າ ເກີດມີການຜິດຖຽງກັນໃນຖ້າມກາງພວກເຈົ້າ
- 12 ດັ່ງນີ້ເຮົາຫມາຍຄວາມວ່າ ຄືພວກເຈົ້າຕ່າງຄົນກໍຕ່າງກ່າວວ່າ, “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍໂປໂລ” ຫລື “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍອາໂປໂລ” ຫລື “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍເກຟຟາ” ຫລື “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍພຣະຄຣິດ”
- 13 ພຣະຄຣິດແບ່ງອອກເປັນຫລາຍອົງແລ້ວຫລື ໂປໂລໄດ້ຖືກຄຶງໄວ້ເພື່ອພວກເຈົ້າຫລື ເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງໂປໂລຫລື
- 14 ເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ທຳພິທີບັບຕິສະມາໃຫ້ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າ ເວັ້ນແຕ່ທ່ານກິສະໂປກັບທ່ານຄາໂຍ
- 15 ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ
- 16 (ເຮົາໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຄອບຄົວຂອງສະເຕຟານາດ້ວຍ ນອກຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ໃດອີກ)
- 17 ເພາະວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາໄປເພື່ອທຳພິທີບັບຕິສະມາ ແຕ່ຊົງໃຊ້ໄປເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນອາໄສຄວາມເວົ້າອັນສລາດສລຽວ ເພາະຢ້ານວ່າໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດຈະເສັງປໂຍດ

ພຣະຄຣິດຄຣິດອຳນາດແລະພຣະປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ

- 18 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງຈົບຫາຍນັ້ນ ເຂົາເຫັນວ່າເຣື່ອງໄມ້ກາງແຂນເປັນເຣື່ອງໂງ່ ແຕ່ສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ກໍເຫັນວ່າເປັນຄຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 19 ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ເຮົາຈະທຳລາຍປັນຍາຂອງຄົນມີປັນຍາ ແລະຈະໃຫ້ຄວາມສລາດຂອງຄົນສລາດສູນເສັງໄປ”
- 20 ຄົນມີປັນຍາຢູ່ໃສ ນັກທັມຢູ່ໃສ ນັກໂຕ້ຕອບບັນຫາສະໄຫມນີ້ຢູ່ໃສ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ປັນຍາຂອງໂລກກາຍເປັນຄວາມໂງ່ຫລື
- 21 ເພາະຕາມພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າ ມະນຸດບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍປັນຍາຂອງຕົນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊອບພຣະທັຍຊົງໂຜດຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອນັ້ນ ໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍຄຳເທສນາເຣື່ອງທີ່ເຂົາຖືວ່າໂງ່
- 22 ຝ່າຍພວກຍິວກໍຂໍເຫັນການສຳຄັນ ແລະພວກຕ່າງຊາດກໍຊອກຫາປັນຍາ
- 23 ແຕ່ພວກເຮົາປະກາດເຣື່ອງພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ ອັນເປັນສິ່ງທີ່ໃຫ້ພວກຍິວຊຸນສະດຸດ ແລະເປັນເຣື່ອງທີ່ພວກຕ່າງຊາດຖືວ່າໂງ່

- 24 ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ທັງຄົນຍິວກັບຄົນຕ່າງຊາດ ກໍຖືວ່າພຣະຄຣິດເປັນຮິດອຳນາດແລະພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ
- 25 ດ້ວຍວ່າຄວາມໂງ່ຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍັງສລາດກວ່າປັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະຄວາມອ່ອນແຮງຂອງພຣະເຈົ້າກໍເຂັ້ມແຂງກວ່າກຳລັງຂອງມະນຸດ
- 26 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ພວກເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດເອີ້ນມານັ້ນເປັນຄົນຢ່າງໃດ ຄືຄົນທີ່ມະນຸດຖືວ່າສລາດກໍມີຫນ້ອຍຄົນ ຄົນທີ່ມີອຳນາດກໍມີຫນ້ອຍຄົນ ຄົນທີ່ມີຖານະສູງກໍມີຫນ້ອຍຄົນ
- 27 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າໂງ່ນັ້ນ ເພື່ອຈະໃຫ້ຄົນສລາດຖືກອັບອາຍ ແລະໄດ້ຊົງເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າອ່ອນກຳລັງ ເພື່ອໃຫ້ຄົນທີ່ມີກຳລັງຖືກອັບອາຍ
- 28 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າຕ່ຳຕ້ອຍແລະດູຫມິ່ນ ແລະເຫັນວ່າບໍ່ສຳຄັນ ເພື່ອທຳລາຍສິ່ງທີ່ມະນຸດເຫັນວ່າສຳຄັນ
- 29 ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມະນຸດຈັກຄົນອວດຕົວໄດ້ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
- 30 ໂດຍພຣະອົງນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະອົງໃຫ້ເປັນສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງເຮົາ ແລະເປັນຜູ້ຊົງຕັ້ງເຮົາໄວ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຊົງໄຖ່ເຮົາໃຫ້ພົ້ນ
- 31 ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ຜູ້ອວດອ້າງນັ້ນຈຶ່ງເອົາພຣະອົງເຈົ້າມາອວດອ້າງ”

2. ຄຳປະກາດເຮືອງພຣະຄຣິດທີ່ຊົງຖືກຄຶງໄວ້

- 1 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເມື່ອເຮົາໄດ້ມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອປະກາດຄຳພຍານເຮືອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳອັນຫນ້າຟັງ ຫລືດ້ວຍສະຕິປັນຍາ
- 2 ເພາະວ່າເຮົາຕັ້ງໃຈວ່າຈະບໍ່ສະແດງຄວາມຮູ້ເຮືອງໃດໆໃນຖ້ຳມກາງພວກເຈົ້າ ເວັ້ນແຕ່ເຮືອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະການທີ່ພຣະອົງຊົງຖືກຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ
- 3 ແລະເມື່ອເຮົາຢູ່ກັບພວກເຈົ້າທັງຫລາຍ ເຮົາກໍອ່ອນກຳລັງ ແລະມີຄວາມຍ້ານຫລາຍຈົນຕົວສັ່ນ
- 4 ຄຳເວົ້າແລະຄຳເທສນາຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຄຳທີ່ສລາດສລຽວກ່ອມໃຈ ແຕ່ເປັນຄຳຊຶ່ງສະແດງພຣະວິນຍານ ແລະຮິດອຳນາດ
- 5 ເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ອາໄສສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ແຕ່ອາໄສຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ

ການສະແດງທາງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ

- 6 ເຖິງປານນັ້ນເຮົາກໍເຄີຍກ່າວດ້ວຍສະຕິປັນຍາໃນຖ້ຳມກາງຄົນທີ່ແກ່ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍປັນຍາຂອງຄົນສະໄຫມນີ້ ຫລືດ້ວຍປັນຍາຂອງພວກຜູ້ປົກຄອງໃນສະໄຫມນີ້ຊຶ່ງກຳລັງເສື່ອມສູນໄປ
- 7 ແຕ່ເຮົາກ່າວດ້ວຍພຣະປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຂໍ້ລັບເລິກ ຄືພຣະສະຕິປັນຍາທີ່ຊົງເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນ ແລະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຫຫຼົງກຳນົດໄວ້ກ່ອນປະຖົມມະການ ເພື່ອເປັນສະງ່າຣາສີແດ່ພວກເຮົາ

- 8 ບໍ່ມີຜູ້ປົກຄອງຄົນໃດໃນສະໄຫມນີ້ໄດ້ຮູ້ເຖິງພຣະບັນຍານນັ້ນ ເພາະວ່າຖ້າຮູ້ແລ້ວ ເຂົາຄົງຈະບໍ່ໄດ້ເອົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັສມີຄືງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ
- 9 ແຕ່ເຫມືອນມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ຫູບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະສິ່ງທີ່ມະນຸດຄິດບໍ່ອອກ ຄືສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດແຈງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ”
- 10 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນແກ່ເຮົາທັງຫລາຍທາງພຣະວິນຍານ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຊົງຢັ່ງຮູ້ທຸກສິ່ງ ແມ່ນເປັນຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ
- 11 ດ້ວຍວ່າໃຜຫນໍ, ອາດຮູ້ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ຈິດວິນຍານພາຍໃນມະນຸດຜູ້ນັ້ນເອງ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
- 12 ເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບວິນຍານຂອງໂລກ ແຕ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານແກ່ພວກເຮົານັ້ນ
- 13 ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງບັນຍາຂອງມະນຸດສອນໄວ້ ແຕ່ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງສັ່ງສອນ ຄືເຮົາໄດ້ອະທິບາຍຄວາມຫມາຍຂອງເຮືອງຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ຄົນທີ່ມີພຣະວິນຍານຟັງ
- 14 ແຕ່ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຈະຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກໍຕ້ອງອາໄສພຣະວິນຍານ
- 15 ແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານກໍສັ່ງເກດຮູ້ສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສັ່ງເກດຮູ້ໃຈຜູ້ນັ້ນໄດ້
- 16 “ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດຫນໍ ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງຈະສັ່ງສອນພຣະອົງໄດ້” ແຕ່ຝ່າຍເຮົາທັງຫລາຍກໍມີພຣະທັຍຂອງພຣະຄຣິດ

3. ເພື່ອນຮ່ວມງານເພື່ອພຣະເຈົ້າ

- 1 ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຝ່າຍເຮົາຈະເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫລາຍເຫມືອນກັບເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານແລ້ວບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງເວົ້າກັບເຈົ້າເຫມືອນເວົ້າກັບຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທຳມະດາ ເຫມືອນກັບພວກເຈົ້າເປັນເດັກອ່ອນໃນພຣະຄຣິດ
- 2 ເຮົາໄດ້ລ້ຽງພວກເຈົ້າດ້ວຍນຳນົມບໍ່ໃຊ້ດ້ວຍອາຫານແຂງ ເຫດວ່າເມື່ອກ່ອນນັ້ນເຈົ້າຍັງບໍ່ສາມາດຮັບໄດ້ ແລະເຖິງດຽວນີ້ກໍຍັງບໍ່ສາມາດ
- 3 ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທຳມະດາ ດ້ວຍວ່າເມື່ອພວກເຈົ້າຍັງອິດສາກັນແລະຜິດຖຽງກັນ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທຳມະດາ ແລະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມມະນຸດທຳມະດາອອກຫລື
- 4 ເພາະເມື່ອຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍໂປໂລ” ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍອາໂປໂລ” ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ມະນຸດທຳມະດາຫລື
- 5 ຖ້າດັ່ງນັ້ນ, ອາໂປໂລແມ່ນໃຜ? ໂປໂລແມ່ນໃຜ? ກໍແມ່ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງໄດ້ສອນພວກເຈົ້າໃຫ້ເຊື່ອ ເຮົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບໃຊ້ຕາມທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດໃຫ້

- 6 ເຮົາເປັນຜູ້ປູກ ອາໂປໂລເປັນຜູ້ທົດນໍ້າ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ
- 7 ເພາະສັນນັ້ນຜູ້ປູກຫລືຜູ້ທົດນໍ້າຈຶ່ງບໍ່ສໍາຄັນອັນໃດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນນັ້ນກໍສໍາຄັນ
- 8 ຜູ້ປູກກັບຜູ້ທົດນໍ້າກໍສເມີກັນ ແຕ່ທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ຮັບຮາງວັນຕາມການຂອງຕົນ
- 9 ເພາະວ່າເຮົາທັງຫລາຍເປັນຜູ້ຮ່ວມກັນທໍາງານຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຈົ້າເປັນໂຮ່ນາຂອງພຣະເຈົ້າ
- 10 ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຕົກຂອງພຣະອົງ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງໂຜດປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວ ເຮົາໄດ້ວາງຮາກລົງເຫມືອນນາຍຊ່າງຜູ້ຊໍານານ ແລະຄົນອື່ນກໍມາກໍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ທຸກຄົນຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີວ່າຈະກໍ່ຂຶ້ນຢ່າງໃດ
- 11 ເພາະວ່າຜູ້ໃດຈະວາງຮາກອື່ນອີກບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຮາກທີ່ຊົງວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ
- 12 ຖ້າຜູ້ໃດເອົາຄໍາ, ເອົາເງິນ, ເອົາເພັດພອຍ, ເອົາໄມ້, ເອົາຫຍ້າແຫ້ງ, ເອົາເພືອງກໍດີ, ມາກໍ່ຂຶ້ນເທິງຮາກນັ້ນ ການຂອງທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ປາກົດແຈ້ງ
- 13 ດ້ວຍວ່າເວລານັ້ນຈະໃຫ້ເຫັນໄດ້ແຈ່ມແຈ້ງ ເພາະຈະເຫັນແຈ່ມແຈ້ງໄດ້ດ້ວຍໄຟ ໄຟນັ້ນຈະທົດລອງເບິ່ງວ່າການຂອງທຸກຄົນນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ
- 14 ຖ້າການງານຂອງຜູ້ໃດທີ່ກໍ່ຂຶ້ນທົນຢູ່ໄດ້ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບຮາງວັນ
- 15 ຖ້າການງານຂອງຜູ້ໃດຖືກເຜົາໄຫມ້ເສັງ ຜູ້ນັ້ນຈະຂາດຮາງວັນ ແຕ່ຕົນເອງກໍຈະໄດ້ພົ້ນແຕ່ເຫມືອນຜ່ານພົ້ນໄຟ
- 16 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າພວກເຈົ້າເປັນວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ
- 17 ຖ້າຜູ້ໃດທໍາລາຍວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງທໍາລາຍຜູ້ນັ້ນ ເພາະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ສັກສິດ ເຈົ້າທັງຫລາຍແຫລະ, ເປັນວິຫານນັ້ນ
- 18 ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລໍ່ຕົນເອງ ຖ້າຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າຄິດວ່າຕົນເປັນຄົນມີປັນຍາໃນສະໄຫມນີ້ ຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຍອມເປັນຄົນໂງ່ ເພື່ອຈະກາຍເປັນຄົນມີປັນຍາໄດ້
- 19 ເພາະວ່າປັນຍາຂອງໂລກນີ້ເປັນຄວາມໂງ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີວ່າ, “ພຣະອົງຊົງຈັບຄົນທີ່ມີປັນຍາດ້ວຍອຸບາຍຂອງເຂົາເອງ”
- 20 ແລະມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີອີກວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງຊາບວ່າ ຄວາມຄິດຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍານັ້ນເປັນການເປົ່າໆ”
- 21 ເຫດສັນນັ້ນຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຍົກມະນຸດຂຶ້ນອວດ ດ້ວຍວ່າສິ່ງສາຣະພັດເປັນຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ
- 22 ເຖິງແມ່ນວ່າໂປໂລກໍດີ ອາໂປໂລ ແລະເກຟາກໍດີ ໂລກກັບຊີວິດແລະຄວາມຕາຍກໍດີ ຫລືສິ່ງທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນແລະອະນາຄົດກໍດີ ສິ່ງສາຣະພັດນັ້ນກໍເປັນຂອງພວກເຈົ້າ
- 23 ແລະພວກເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະພຣະຄຣິດຊົງເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ

4. ອັດສາວິກອຂງພຣະຄຣິດ

- 1 ໃຫ້ທຸກຄົນຖືວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ທັງເປັນຜູ້ປ້ອງກັນຮັກສາຂໍ້ເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ
- 2 ປະການນຶ່ງ, ຜູ້ປ້ອງກັນຮັກສານັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງເປັນຄົນສັດຊື່
- 3 ສຳລັບເຮົາ ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຫລືມະນຸດຜູ້ໃດຈະຕັດສິນຕົວເຮົານັ້ນ ເຮົາເຫັນວ່າເປັນເຮືອງເລັກນ້ອຍ ເຖິງແມ່ນເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຕັດສິນຕົວເຮົາ
- 4 ເພາະເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາມີຜິດສິ່ງໃດ ເຖິງປານນັ້ນເຮົາກໍບໍ່ພົ້ນຈາກການພິພາກສາ ແຕ່ຜູ້ພິພາກສາຕົວເຮົານັ້ນ ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 5 ເຫດສັນນັ້ນພວກເຈົ້າຢ່າຕັດສິນສິ່ງໃດກ່ອນເວລາ ຈົນກວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ ພຣະອົງຈະ ຊົງເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນຄວາມມັດໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະຈະຊົງເຜີຍຄວາມຄາດຫມາຍໃນໃຈມະ ນຸດດ້ວຍ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຄຳຊົມເຊີຍຈາກພຣະເຈົ້າຕາມສົມຄວນ
- 6 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ທີ່ເຮົາໄດ້ນຳເອົາເຮືອງຕົວເຮົາກັບເຮືອງອາໂປໂລມາກ່າວໄວ້ ກໍເພື່ອປໂຍດຂອງ ເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າຮຽນເອົາຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກເຮົາຄື “ຢ່າອອກນອກຂອບເຂດຂອງ ພຣະຄຳພີ” ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າມີໃຈຈອງຫອງຍົກຜູ້ນຶ່ງແລະຂົ່ມຜູ້ນຶ່ງ
- 7 ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕ່າງກັນກັບຄົນອື່ນ ຫລືມີອັນໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບມາ ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮັບແລ້ວ ເປັນຫຍັງເຈົ້າ ຈຶ່ງໂອ້ອວດເຫມືອນກັບເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບເລີຍ
- 8 ດຽວນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍອີ່ມແລ້ວຫນໍ, ຮັ່ງມີບໍຣິບູນແລ້ວຫນໍ, ໄດ້ຂຶ້ນສເວີຍຣາຊໂດຍຮ່ວມກັບພວກເຮົາຫນໍ ແມ່ນຢູ່ ເຮົາກໍປາຖນາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຂຶ້ນສເວີຍຣາຊ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຂຶ້ນສເວີຍຣາຊດ້ວຍ ກັນກັບພວກເຈົ້າ
- 9 ເພາະເຮົາຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງພວກເຮົາ ຜູ້ເປັນອັດສາວິກໄວ້ໃນທີ່ສຸດປາຍເຫມືອນຄົນທີ່ຖືກໂທດ ເຖິງຕາຍ ເພາະເຮົາກາຍເປັນເຫມືອນໂຕລະຄອນໃຫ້ຈັກກະວານຄືເທວະດາແລະມະນຸດຊົມ
- 10 ພວກເຮົາເປັນຄົນໂງ່ເພາະເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ ແຕ່ພວກເຈົ້າເປັນຄົນມີປັນຍາໃນພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາອ່ອນ ກຳລັງ ແຕ່ພວກເຈົ້າມີກຳລັງ ພວກເຈົ້າມີຍົດ ແຕ່ພວກເຮົາເປັນຄົນອັບຍົດ
- 11 ຈົນເຖິງປັດຈຸບັນນີ້ ພວກເຮົາກໍຍັງອິດເຂົ້າຢາກນໍ້າ ຂາດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຖືກທຸບຕີແລະບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສ ເປັນຫລັກແຫລ່ງ
- 12 ພວກເຮົາຍັງອິດສາເຮັດການຫນັກຫນ່ວງລ້ຽງຊີບດ້ວຍມືຂອງເຮົາເອງ ເມື່ອຖືກປ້ອຍດ່າເຮົາກໍອວຍພອນ ເມື່ອຖືກຂົ່ມເຫັງເຮົາກໍອິດທົນເອົາ
- 13 ເມື່ອຖືກນິນທາປມາດເຮົາກໍຊອກຫາທາງປອງດອງ ເຮົາກາຍເປັນເຫມືອນຂີ້ເຫຍື້ອຂອງໂລກ ເປັນເຫມືອນ ຂອງເສດຈາກສິ່ງສາຣະພັດທີ່ໂລກເລືອກຖິ້ມຈົນເຖິງປັດນີ້
- 14 ເຮົາບໍ່ໃຊ້ໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍລະອາຍ ແຕ່ຂຽນເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຈົ້າໃນຖາ ນະເປັນລູກທີ່ຮັກຂອງເຮົາ

- 15 ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າໃນພຣະຄຣິດພວກເຈົ້າມີຄວາມຄວບຄຸມຈັກຫມືອນຄົນກໍຕາມ ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ມີພໍ່ຫລາຍຄົນ ເພາະວ່າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນເຮົານີ້ແຫລະ, ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ພວກເຈົ້າໂດຍຂ່າວປະເສີດ
- 16 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງເຮົາໄປ
- 17 ເພາະເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ຕີໂມທຽວລູກທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ຜູ້ສັດຊີ້ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ມາຫາພວກເຈົ້າ ເພື່ອນຳພວກເຈົ້າໃຫ້ລະນຶກເຖິງຫລັກການປະຕິບັດຂອງເຮົາໃນພຣະຄຣິດ ເຫມືອນທີ່ເຮົາເຄີຍສອນໃນຄຣິສຕະຈັກທົ່ວໄປ
- 18 ແຕ່ມີບາງຄົນໄດ້ອວດຕົວຂຶ້ນ ເຫມືອນກັບວ່າເຮົາຈະບໍ່ມາຫາພວກເຈົ້າ
- 19 ແຕ່ຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍ ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ແລະເຮົາຈະໄດ້ຍັງຮູ້ບໍ່ໃຊ້ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນທີ່ອວດຕົວຂຶ້ນ ແຕ່ຈະຍັງຮູ້ອິດອຳນາດຂອງເຂົານັ້ນ
- 20 ເພາະວ່າຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເຮືອງຄຳເວົ້າ ແຕ່ເປັນເຮືອງອິດອຳນາດ
- 21 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເອົາຢ່າງໃດ ຈະໃຫ້ເຮົາຖືໄມ້ແສ້ມາຫາພວກເຈົ້າ ຫລືຈະໃຫ້ເຮົາມາດ້ວຍຄວາມຮັກແລະດ້ວຍໃຈອ່ອນສຸພາບ

5. ຕັດສິນລົງໂທດການຫລິ້ນຊື້

- 1 ມີຂ່າວເລົ່າລືກັນວ່າໃນພວກເຈົ້າມີການຜິດຊາຍຍິງ ແລະການຜິດຢ່າງນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນພວກຕ່າງຊາດກໍບໍ່ເຄີຍມີ ຄືວ່າມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງໄດ້ເອົາແມ່ນ້ຳຂອງຕົນມາເປັນເມັງ
- 2 ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງອວດຕົວຂຶ້ນ ແທນທີ່ຈະເປັນທຸກຮ້ອນໃຈ ພວກເຈົ້າຄວນຈະຕັດຜູ້ທີ່ເຮັດການຜິດຢ່າງນັ້ນອອກເສັງຈາກພວກເຈົ້າ
- 3 ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ນຳພວກເຈົ້າ ແຕ່ໃຈຂອງເຮົາກໍຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ເຮົາໄດ້ຕັດສິນລົງໂທດຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດການຜິດຢ່າງນັ້ນ ເຫມືອນກັບເຮົາໄດ້ຢູ່ນຳພວກເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 4 ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍປະຊຸມກັນແລະໃຈຂອງເຮົາຮວມຢູ່ດ້ວຍ ພ້ອມທັງອິດອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
- 5 ຈົ່ງມອບຜູ້ນັ້ນໄວ້ໃຫ້ຊາຕາຍທຳລາຍເນື້ອກາຍ ເພື່ອໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາໄດ້ພົ້ນໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 6 ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍອວດອ້າງນັ້ນບໍ່ດີດອກ ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຊື້ອແບ້ງແຕ່ຫນ້ອຍດຽວກໍແຜ່ໄປທົ່ວທັງກ້ອນ
- 7 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງຊຳຮະເຊື້ອແບ້ງເກົ່າອອກເສັງ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ເປັນກ້ອນໃຫມ່ ເຫມືອນບໍ່ມີເຊື້ອແບ້ງແລ້ວ ດ້ວຍວ່າພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງເປັນປັສຕາຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ໄດ້ຊົງຖືກຂ້າບູຊາແລ້ວ
- 8 ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືປັສຕານັ້ນ ບໍ່ໃຊ້ດ້ວຍເຊື້ອເກົ່າຫລືເຊື້ອຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ້ງຄືຄວາມສັດຊີ້ແລະຄວາມຈິງ

- 9 ເຮົາໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍບອກເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວວ່າ, ຢ່າຄົບຫາກັບຄົນຫລິ້ນຊູ້
- 10 ແຕ່ບໍ່ໃຊ້ໝາຍເຖິງຊາວໂລກທີ່ຫລິ້ນຊູ້, ຫລືຄົນໂລບ, ຄົນຂົ່ມຂູ່, ຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມກໍດີ ເພາະວ່າຖ້າ ຫ້າມຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຈະຕ້ອງອອກໄປເສັງຈາກໂລກນີ້
- 11 ແຕ່ເຮົາໄດ້ຂຽນມາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຊື່ວ່າເປັນພິນ້ອງແລ້ວ ແຕ່ຍັງເປັນຄົນຫລິ້ນຊູ້, ຫລືຄົນ ໂລບ, ຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ, ຄົນເວົ້າຫຍາບຊ້າ, ຄົນຂີ້ເຫລື້າ, ຄົນຂົ່ມຂູ່ກໍດີ ຢ່າຄົບຫາກັບຄົນຢ່າງນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ກິນເຂົ້າຮ່ວມກໍຢ່າຊູ່ກິນ
- 12 ບໍ່ແມ່ນທຸຣະຂອງເຮົາທີ່ຈະໄປຕັດສິນລົງໂທດຄົນພາຍນອກ ແມ່ນທຸຣະຂອງພວກເຈົ້າທີ່ຈະຕັດສິນລົງໂທດ ຄົນພາຍໃນ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 13 ສ່ວນຄົນພາຍນອກນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງຕັດສິນລົງໂທດ “ຈົ່ງຂັບໄລ່ຄົນຊົ່ວນັ້ນອອກຈາກພວກເຈົ້າໄປເສັງ”

6. ສູ້ຄວາມກັນຕໍ່ຫນ້າຄົນນອກສາສນາ

- 1 ເມື່ອຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄວາມກັນ ຈະກ້າໄປສູ້ຄວາມກັນຕໍ່ຫນ້າຄົນນອກສາສນາ ແລະບໍ່ໃຊ້ຕໍ່ຫນ້າໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຫລື
- 2 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະພິພາກສາໂລກ ຖ້າພວກເຈົ້າຈະພິພາກສາໂລກເຈົ້າຈະບໍ່ ສາມາດຕັດສິນເຮືອງເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດຫລື
- 3 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າພວກເຮົາຈະພິພາກສາພວກເທວະດາ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກເທົ່າໃດ ເຮົາສົມຄວນຈະ ຕັດສິນຄວາມເຮືອງຂອງຊີວິດນີ້
- 4 ເມື່ອພວກເຈົ້າເປັນຄວາມກັນໃນເຮືອງຊີວິດນີ້ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເອົາຄົນທີ່ຄຣິສຕະຈັກບໍ່ນັບຖືມາຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ ເປັນຜູ້ຕັດສິນ
- 5 ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າເກີດລະອາຍໃຈ ໃນພວກເຈົ້າບໍ່ມີຈັກຄົນຫລືທີ່ມີປັນຍາພໍສາມາດຈະຕັດ ສິນຄວາມລະຫວ່າງພວກພິນ້ອງ
- 6 ແຕ່ພິນ້ອງກັບພິນ້ອງຕ້ອງໄປສູ້ຄວາມກັນຕໍ່ຫນ້າຄົນນອກສາສນາຢ່າງນັ້ນຫລື
- 7 ທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍມີຄະດີກ່ຽວຂ້ອງກັນແລະກັນນັ້ນ ກໍເປັນການຂາດສິນທັມແທ້ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ທົນເອົາ ເມື່ອເຂົາເຮັດການຮ້າຍແກ່ຕົນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຍອມໃຫ້ເຂົາໂກງຕົນກໍດີກວ່າ
- 8 ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງເຮັດຮ້າຍແລະສີ້ໂກງກັນໃນລະຫວ່າງພວກພິນ້ອງຂອງຕົນ
- 9 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຄົນອະທັມຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢ່າເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຄົນຫລິ້ນ ຊູ້ກໍດີ ຫລືຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ ຄົນຜິດຈາກຜົວເມັງກັນ ຊາຍຫລິ້ນຄືຍິງ ຊາຍຫລິ້ນກັບຊາຍ
- 10 ຄົນຂະໂມຍ ຄົນໂລບ ຄົນຂີ້ເຫລື້າ ຄົນເວົ້າຫຍາບຊ້າ ຄົນຂົ່ມຂູ່ກໍດີ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ

11 ເມື່ອກ່ອນມີບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າເປັນຄົນຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຮັບການຊົງຂໍຮະແລ້ວ ໄດ້ຖືກຊົງຕັ້ງໄວ້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ ໄດ້ຖືກຊົງນັບເປັນຄົນຊອບທັມໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະ ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ

ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຕົນ

12 “ເຮົາເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ບໍ່ມີໃຜຫ້າມ” ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ນັ້ນມີປໂຍດ “ເຮົາເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ບໍ່ມີໃຜຫ້າມ” ແຕ່ວ່າຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງສິ່ງໃດ

13 ອາຫານມີໄວ້ສໍາລັບທ້ອງແລະທ້ອງກໍສໍາລັບອາຫານ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ທັງທ້ອງແລະອາຫານສູນຫາຍໄປ ສ່ວນຮ່າງກາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ມີໄວ້ສໍາລັບການຫລິ້ນຊູ້ ແຕ່ມີໄວ້ສໍາລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍມີໄວ້ສໍາລັບຮ່າງກາຍ

14 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົນຂຶ້ນມາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຄົນມາໃໝ່ ດ້ວຍຮິດອໍານາດຂອງພຣະອົງ

15 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າເປັນອະວັຍວະຂອງພຣະຄຣິດ ຖ້າເປັນຢ່າງນັ້ນເຮົາຈະເອົາອະວັຍວະຂອງພຣະຄຣິດ ໄປເປັນອະວັຍວະຂອງຍິງແມ່ຈ້າງຫລື ຢ່າໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ

16 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຜູ້ທີ່ຕິດພັນກັບຍິງແມ່ຈ້າງກໍເປັນກາຍອັນດຽວກັບຍິງນັ້ນ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, “ເຂົາທັງສອງຈະເປັນກາຍອັນດຽວ”

17 ແຕ່ຜູ້ທີ່ຕິດພັນກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍເປັນຈິດໃຈອັນດຽວກັບພຣະອົງ

18 ຈົ່ງຫລີກຫນີເສັ້ງຈາກການຫລິ້ນຊູ້ ຜິດບາບທຸກຢ່າງທີ່ມະນຸດເຮັດນັ້ນເປັນບາບນອກກາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຫລິ້ນຊູ້ນັ້ນກໍເຮັດຜິດບາບຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ

19 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າເປັນວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຜູ້ຊົ່ງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າຊົ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງຕົວເອງ

20 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄວ້ແລ້ວດ້ວຍຣາຄາສູງ ເຫດສັນນັ້ນຈົ່ງຖວາຍພຣະກຽດຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຕົນ

7. ບັນຫາກ່ຽວກັບການສົມຣິດ

1 ເຮືອງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂຽນມານັ້ນ ຂໍຕອບວ່າ ການທີ່ຜູ້ຊາຍບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບແມ່ຍິງກໍດີຢູ່

2 ແຕ່ເພື່ອປ້ອງກັນການຫລິ້ນຊູ້ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຄວນມີເມັງຂອງຕົນແລະແມ່ຍິງທຸກຄົນຄວນມີຜິວຂອງຕົນ

3 ຜິວຕ້ອງຍອມຮ່ວມຢູ່ກັບເມັງຕາມສົມຄວນ ແລະເມັງກໍຕ້ອງຍອມຮ່ວມຢູ່ກັບຜິວເໝືອນກັນ

4 ເມັງບໍ່ມີອໍານາດເໜືອຮ່າງກາຍຂອງຕົນ ແຕ່ອໍານາດນັ້ນຢູ່ນໍາຜິວ ຢ່າງດຽວກັນ ຜິວບໍ່ມີອໍານາດເໜືອຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ ແຕ່ອໍານາດນັ້ນຢູ່ນໍາເມັງ

- 5 ຢ່າປະຕິເສດການຢູ່ຮ່ວມກັນ ເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນເປັນການຊົ່ວຄາວ ເພື່ອອຸທິດຕົນໃນການໄຫວ້ວອນ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍມາຢູ່ຮ່ວມກັນອີກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຊາຕານຊັກຈູງໃຫ້ເຮັດຜິດເພາະຕົນອົດບໍ່ໄດ້
- 6 ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ເປັນການອະນຸຍາດ ບໍ່ໃຊ້ເປັນການສັ່ງ
- 7 ເຮົາປາຖນາໃຫ້ທຸກຄົນເປັນເຫມືອນຕົວເຮົາ ແຕ່ທຸກຄົນກໍໄດ້ຮັບຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າອັນເຫມາະສົມ ກັບຕົວຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຮັບຢ່າງນັ້ນ ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຮັບຢ່າງນີ້
- 8 ເຮົາຂໍກ່າວແກ່ຄົນທີ່ຍັງເປັນໂສດແລະພວກແມ່ຫມ້າຍວ່າ ຖ້າເຂົາຈະຢູ່ເຫມືອນຢ່າງເຮົາກໍດີແລ້ວ
- 9 ແຕ່ຖ້າເຂົາອົດໃຈບໍ່ໄດ້ກໍໃຫ້ເຂົາແຕ່ງງານເສັງ ເພາະການແຕ່ງງານນັ້ນດີກວ່າມີໃຈເຜົາຮ້ອນດ້ວຍກາມຣາ ຄະ
- 10 ສ່ວນຄົນທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ ເຮົາຂໍສັ່ງ ບໍ່ໃຊ້ເຮົາສັ່ງເອງ ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາວ່າ ຢ່າໃຫ້ເມັງປະ ຜົວ
- 11 ແຕ່ຖ້ານາງຫາກປະຜົວໄປ ຢ່າໃຫ້ນາງເອົາຜົວໃຫມ່ ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍໃຫ້ນາງກັບມາຄືນດີກັບຜົວອີກ ແລະຂໍ ຢ່າໃຫ້ຜົວປະຮ້າງເມັງ
- 12 ເຮົາຂໍກ່າວແກ່ຄົນອື່ນໆ ນອກຈາກພວກນີ້ (ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວ) ວ່າຖ້າພີ່ນ້ອງຄົນໃດມີເມັງທີ່ບໍ່ ເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ ແຕ່ນາງກໍພໍໃຈຈະຢູ່ກັບຜົວນັ້ນ ຜົວບໍ່ຄວນຢ່າຮ້າງນາງ
- 13 ຖ້າຍິງຄົນໃດມີຜົວທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ ແຕ່ຜົວກໍພໍໃຈຈະຢູ່ກັບເມັງນັ້ນ ເມັງບໍ່ຄວນຢ່າຮ້າງຜົວນັ້ນ
- 14 ເພາະວ່າຜົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອກໍໄດ້ຮັບການຊົງຊໍາຮະຍ້ອນເມັງ ແລະເມັງທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອກໍໄດ້ຮັບການຊົງຊໍາ ຮະຍ້ອນຜົວນັ້ນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນລູກຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍກໍບໍ່ບໍຣິສຸດ ແຕ່ບັດນີ້ລູກເຫລົ່ານັ້ນກໍບໍຣິສຸດແລ້ວ
- 15 ແຕ່ຖ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອຈະແຍກຕົວອອກໄປກໍຈົ່ງໃຫ້ທ່ານໄປ ເຮືອງຢ່າງນີ້ບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ພີ່ນ້ອງຊາຍຍິງຈະ ຜູກມັດຈໍາໃຈໃຫ້ຢູ່ດ້ວຍກັນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ຢູ່ຢ່າງສງົບງ
- 16 ຝ່າຍເຈົ້າຜູ້ເປັນເມັງ ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ວ່າເຈົ້າຈະຊ່ອຍຜົວໃຫ້ພົ້ນໄດ້ຫລືບໍ່ ຫລືເຈົ້າຜູ້ເປັນຜົວ ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ວ່າເຈົ້າຈະ ຊ່ອຍເມັງໃຫ້ພົ້ນໄດ້ຫລື

ຈົ່ງດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ຕາມຖານະທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ

- 17 ແຕ່ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ຕາມຖານະທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແກ່ຕົນແລະຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊົງເອີ້ນເອົານັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງວາງລະບຽບດັ່ງນັ້ນໄວ້ໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກທົ່ວໄປ
- 18 ຖ້າມີຜູ້ໃດທີ່ຖືກຊົງເອີ້ນເອົາເມື່ອພາຍຫລັງການຮັບພິທີຕັດ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເລີກຈາກຖານະນັ້ນເສັງ ຫລືຖ້າວ່າມີ ຜູ້ໃດທີ່ຖືກຊົງເອີ້ນເອົາໂດຍຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຮັບ
- 19 ການທີ່ຮັບຫລືບໍ່ຮັບພິທີຕັດກໍບໍ່ສໍາຄັນ ແຕ່ການຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນສໍາຄັນ
- 20 ໃຫ້ທຸກຄົນຢູ່ໃນຖານະທີ່ເຂົາຢູ່ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນເອົານັ້ນ

- 21 ເຈົ້າຖືກພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນເອົາເມື່ອຍັງເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່ຫລີ ຢ່າຮ້ອນໃຈ ຖ້າເຈົ້າຈະສາມາດໄຖ່ຕົວອອກໄດ້ກໍຄວນໄຖ່ຕົກວ່າ
- 22 ເຫດວ່າຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນຜູ້ໃດເມື່ອຍັງເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນເສຣີຊົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ຄົນໃດທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນເມື່ອເປັນເສຣີຊົນ ຄົນນັ້ນກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະຄຣິດ
- 23 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍຣາຄາສູງ ຢ່າກັບໄປເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງມະນຸດ
- 24 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຈົ້າທຸກຄົນຢູ່ໃນຖານະໃດເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນ ກໍໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນຖານະນັ້ນ

ເຮືອງຄົນໂສດແລະພວກແມ່ໝ້າຍ

- 25 ເຮືອງຄົນໂສດນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຂໍອອກຄວາມເຫັນໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນຜູ້ທີ່ໄວ້ໃຈໄດ້
- 26 ຍ້ອນຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງຄິດເຫັນວ່າ ຄວນໃຫ້ທຸກຄົນຢູ່ຕາມຢ່າງທີ່ຕົນຢູ່ດຽວນີ້ກໍຕິຢູ່
- 27 ຖ້າເຈົ້າມີເມັງແລ້ວ ຢ່າຊອກຫາທາງແຍກຈາກກັນ ຖ້າເຈົ້າແຍກຈາກເມັງແລ້ວ ຢ່າຊອກຫາເມັງໃຫມ່
- 28 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າແຕ່ງງານກໍບໍ່ຜິດ ແລະຖ້າຍິງໂສດຈະແຕ່ງງານກໍບໍ່ຜິດ ແຕ່ຄົນທີ່ແຕ່ງງານຢ່າງນັ້ນຄົງຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກໃຈໃນຊີວິດນີ້ ແຕ່ເຮົາປາຖນາທີ່ຈະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍພົ້ນຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນັ້ນ
- 29 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພາະເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກໍສັ້ນເຂົ້າມາແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປໃຫ້ຜູ້ມີເມັງດຳເນີນຊີວິດເຫມືອນບໍ່ມີເມັງ
- 30 ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງໄຫ້ເຫມືອນບໍ່ຮ້ອງໄຫ້ ແລະຜູ້ທີ່ຊົມຊື່ນຍິນດີເຫມືອນບໍ່ຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະຜູ້ທີ່ຊີ້ເຫມືອນບໍ່ໄດ້ສິ່ງໃດ
- 31 ແລະໃຫ້ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຂອງໃນໂລກເຫມືອນກັບວ່າບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຕັມສ່ວນ ດ້ວຍວ່າລະບົບຂອງໂລກນີ້ກຳລັງລ່ວງໄປ
- 32 ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍພົ້ນຈາກຄວາມກະວົນກະວາຍໃຈ ຝ່າຍຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເມັງກໍຮ້ອນໃຈໃນການງານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ
- 33 ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີເມັງແລ້ວກໍຮ້ອນໃຈໃນການຂອງໂລກນີ້ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຊອບໃຈຂອງເມັງ ຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈເປັນສອງກຳສອງຝ່າຍ
- 34 ຝ່າຍຍິງທີ່ບໍ່ມີຜົວແລະສາວໂສດກໍຮ້ອນໃຈໃນການງານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄົນບໍຣິສຸດທັງກາຍແລະຈິດວິນຍານ ແຕ່ຍິງທີ່ມີຜົວກໍຮ້ອນໃຈໃນການຂອງໂລກນີ້ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຊອບໃຈຂອງຜົວ
- 35 ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເອງ ບໍ່ໃຊ້ຈະທ້າງແຮ້ວໃສ່ພວກເຈົ້າ ແຕ່ເພື່ອຄວາມເປັນລະບຽບໃຫ້ພວກເຈົ້າບົວລະບັດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ມີໃຈເປັນສອງກຳສອງຝ່າຍ
- 36 ຖ້າຊາຍໃດມີຄູ່ໝັ້ນເປັນສາວປອດ ແລະຮູ້ສຶກວ່າຕົນຈະປະຕິບັດຕໍ່ຄູ່ໝັ້ນຢ່າງສົມຄວນບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ຖ້າມີຄວາມຮັກຮ້ອນແຮງຈຶ່ງຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ ກໍໃຫ້ເຂົາເຮັດຕາມຄວາມປາຖນາ ຄືໃຫ້ເຂົາແຕ່ງງານເສັງບໍ່ມີຄວາມຜິດອັນໃດ

- 37 ແຕ່ຖ້າຊາຍຄົນໃດຕັ້ງໃຈຄັກແນ່ ແລະເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ອາດບັງຄັບໃຈຕົນເອງໄດ້ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈ
ວ່າຈະໃຫ້ຍິງນັ້ນເປັນຄູ່ຫມັ້ນຕໍ່ໄປ ຜູ້ນັ້ນກໍເຮັດດີຢູ່
- 38 ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ໃດທີ່ແຕ່ງງານກັບຄູ່ຫມັ້ນຂອງຕົນກໍເຮັດດີຢູ່ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ແຕ່ງງານນັ້ນກໍເຮັດດີກວ່າ
- 39 ຕາບໃດຜົວຍັງມີຊີວິດຢູ່ ເມັງຕ້ອງຢູ່ກັບຜົວ ຖ້າຜົວຕາຍນາງກໍເປັນອິສະຣະ ຈະແຕ່ງງານກັບຊາຍໃດກໍໄດ້
ຕາມໃຈ ແຕ່ຕ້ອງແຕ່ງງານກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 40 ແຕ່ຕາມເຮົາເຫັນວ່າ ຖ້ານາງຢູ່ຜູ້ດຽວກໍຈະເປັນສຸກກວ່າ ແລະເຮົາຄິດວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະ
ຖິດຢູ່ນຳເຮົາດ້ວຍ

8. ເຮືອງອາຫານທີ່ຖວາຍແກ່ພຣະທຸກ

- 1 ເຮືອງຂອງທີ່ເຂົາເອົາບູຊາແກ່ພຣະທຸກນັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ, “ພວກເຮົາຕ່າງກໍມີຄວາມຮູ້ທຸກຄົນ”
ຄວາມຮູ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ອວດຕົວ ແຕ່ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 2 ຖ້າຜູ້ໃດຖືວ່າຕົວຮູ້ສິ່ງໃດແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຍັງບໍ່ຮູ້ອັນໃດຕາມທີ່ຄວນຈະຮູ້
- 3 ແຕ່ວ່າຖ້າຜູ້ໃດຮັກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮູ້ຈັກຜູ້ນັ້ນ
- 4 ເຮືອງການກິນອາຫານທີ່ເຂົາເອົາບູຊາແກ່ພຣະທຸກນັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ “ພຣະທຸກນັ້ນບໍ່ເປັນຂອງ
ແທ້” ແລະ “ມີພຣະເຈົ້າແທ້ແຕ່ອົງດຽວ”
- 5 ເຖິງແມ່ນວ່າມີພຣະທຸກໃນສວັນ ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກກໍດີ ທີ່ເຂົາເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ (ພຣະກໍມີຫລາຍ
ເຈົ້າກໍມີຫລາຍແທ້)
- 6 ແຕ່ສຳລັບພວກເຮົານັ້ນມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວຄືພຣະບິດາ ແລະສິ່ງສາຣະພັດທັງປວງບັງເກີດມາຈາກພຣະອົງ
ແລະພວກເຮົາເປັນມາເພື່ອພຣະອົງ ແລະມີອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະສິ່ງສາຣະ
ພັດກໍບັງເກີດຂຶ້ນໂດຍພຣະອົງ ແລະເຮົາກໍເປັນມາໂດຍພຣະອົງ
- 7 ແຕ່ບໍ່ໃຊ້ທຸກຄົນມີຄວາມຮູ້ຢ່າງນີ້ ເພາະມີບາງຄົນທີ່ເຄີຍນັບຖືພຣະທຸກແຕ່ກ່ອນຈົນເຖິງບັດນີ້ ເມື່ອເຂົາກິນ
ອາຫານນັ້ນກໍຖືວ່າເປັນຂອງບູຊາແກ່ພຣະທຸກນັ້ນແທ້ ແລະໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຂົາຍັງອ່ອນຢູ່ຈິ່ງ
ຖືກຊົ່ວມົວຫມອງໄປ
- 8 ອາຫານບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ຖ້າບໍ່ກິນເຮົາບໍ່ໄດ້ຊົ່ວລົງ ຖ້າກິນເຮົາກໍ
ບໍ່ດີຂຶ້ນ
- 9 ແຕ່ຈິ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ການໃຊ້ເສຣີພາບຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍສະດຸດ
ໃຈ
- 10 ເພາະວ່າຖ້າຜູ້ໃດຫາກມາເຫັນເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ນັ່ງກິນໃນວິຫານຂອງພຣະທຸກນັ້ນ ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບ
ອັນອ່ອນຂອງຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ກ້າຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ບັງອາດກິນຂອງທີ່ບູຊາແກ່ພຣະທຸກນັ້ນຫລື

- 11 ດັ່ງນັ້ນຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພີ່ນ້ອງທີ່ມີຄວາມເຊື່ອອ່ອນ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງວາຍພຣະຊົນເພື່ອນັ້ນ ຕ້ອງຈົບຫາຍໄປ
- 12 ສັນນັ້ນເມື່ອພວກເຈົ້າເຮັດຜິດຕໍ່ພວກພີ່ນ້ອງ ຄືເຮັດຮ້າຍແກ່ໃຈສໍານິກຜິດແລະຊອບອັນອ່ອນຂອງເຂົານັ້ນ ເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະຄຣິດດ້ວຍ
- 13 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າອາຫານເປັນເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາສະດູດໃຈ ເຮົາກໍຈະບໍ່ກິນຊີ້ນຕລອດໄປ ເພາະ ຢ້ານວ່າຈະເຮັດໃຫ້ພີ່ນ້ອງສະດູດໃຈ

9. ສິດຂອງອັດສາວົກ

- 1 ເຮົາບໍ່ໄດ້ມີເສຣີພາບຫລື ເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນອັດສາວົກຫລື ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ ທັງຫລາຍຫລື ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ເປັນຜົນງານຂອງເຮົາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື
- 2 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນອັດສາວົກໃນສາຍຕາຂອງຄົນອື່ນ ເຮົາກໍເປັນອັດສາວົກໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍແທ້ ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຄືກາປະຈຳຕໍາແຫນ່ງອັດສາວົກຂອງເຮົາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 3 ຖ້າຜູ້ໃດສອບສວນເຮົາ ເຮົາກໍຈະແກ້ຕົວວ່າ
- 4 “ເຮົາບໍ່ມີສິດທີ່ຈະກິນແລະດື່ມຫລື
- 5 ເຮົາບໍ່ມີສິດຫລືທີ່ຈະພາເມັງທີ່ເປັນຄຣິສະຕຽນໄປມາດ້ວຍກັນ ເຫມືອນຢ່າງອັດສາວົກຄົນອື່ນ ແລະເຫມືອນ ຢ່າງພວກນ້ອງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຫມືອນຢ່າງເກຟຟານັ້ນ
- 6 ຈໍາເພາະແຕ່ເຮົາກັບບາຣ໌ນາບາເທົ່ານັ້ນຫລື ທີ່ບໍ່ມີສິດເລີກເຮັດການຫາລ້ຽງຊີບນັ້ນ
- 7 ແມ່ນໃຜທີ່ຮັບໃຊ້ເປັນທະຫານຕ້ອງກິນອາຫານຂອງຕົນເອງ ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດສວນອະງຸ່ນແລ້ວບໍ່ໄດ້ກິນຜົນຈາກ ສວນນັ້ນ ຫລືຜູ້ໃດທີ່ລ້ຽງສັດແລ້ວບໍ່ໄດ້ກິນນໍ້ານົມຈາກຜູ້ສັດນັ້ນ
- 8 ເຮົາກ່າວຢ່າງນີ້ຕາມທັມນຽມຂອງມະນຸດຫລື ພຣະບັນຍັດບໍ່ໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ເຫມືອນກັນຫລື
- 9 ເພາະມີຄໍາຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊວ່າ, “ຢ່າເອົາກະສອບໃສ່ສົບງົວເມື່ອມັນຍັງຢຽບເຂົ້າຢູ່” ພຣະ ເຈົ້າຊົງເປັນຫ່ວງພຣະທັຍນໍາງົວນັ້ນຫລື
- 10 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວເພື່ອປໂຍດຂອງເຮົາທັງຫລາຍໂດຍຈໍາເພາະດອກຫລື ແທ້ຈິງຂໍ້ຄວາມນັ້ນຂຽນໄວ້ເພື່ອ ປໂຍດຂອງເຮົາທັງຫລາຍໂດຍຈໍາເພາະດອກຫລື ແທ້ຈິງຂໍ້ຄວາມນັ້ນຂຽນໄວ້ເພື່ອປໂຍດຂອງພວກເຮົາ ດ້ວຍວ່າຄົນທີ່ໂຖນາກໍຄວນໂຖດ້ວຍຄວາມຫວັງໃຈ ແລະຄົນທີ່ຟາດເຂົ້າກໍຄວນຟາດດ້ວຍຄວາມຫວັງຈະໄດ້ ສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົານັ້ນ
- 11 ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານແນວບູກຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເປັນການຫລາຍເກີນໄປຫລື ທີ່ພວກເຮົາ ຈະກ່ຽວຂອງຝ່າຍເນື້ອກາຍຈາກພວກເຈົ້າ

- 12 ຖ້າຄົນອື່ນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບປໂຍດຈາກພວກເຈົ້າ ພວກເຮົາບໍ່ມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຫລື ເຖິງປານນັ້ນພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດນັ້ນ ແຕ່ໄດ້ຍອມອົດທົນເອົາທຸກສິ່ງ ເພາະຢ້ານວ່າເຮົາຈະເປັນຜູ້ກໍ່ເຫດໃດເຫດນຶ່ງຂຶ້ນຂັດຂວາງຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະຄຣິດ
- 13 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ຄົນທີ່ປະຕິບັດໃນວິຫານກໍກິນຂອງຖວາຍໃນວິຫານນັ້ນ ແລະຄົນທີ່ປະຕິບັດແທ່ນບູຊາກໍຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງເຄື່ອງບູຊານັ້ນ
- 14 ຢ່າງດຽວກັນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາໄວ້ວ່າ “ຄົນທີ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດຄວນໄດ້ຮັບການລ້ຽງຊີບດ້ວຍຂ່າວປະເສີດນັ້ນ
- 15 ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດເຫລົ່ານີ້ຈັກຢ່າງ ທີ່ເຮົາຂຽນເຮືອງນີ້ກໍບໍ່ໃຊ້ເພື່ອຈະໃຫ້ເຂົາເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ເຮົາ ດ້ວຍວ່າເຮົາຍອມຕາຍເສັຽກໍດີກວ່າທີ່ຈະ,,, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດທຳລາຍເຫດແຫ່ງການອວດອ້າງຂອງເຮົາ
- 16 ເພາະການທີ່ເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເຮົາບໍ່ມີເຫດທີ່ຈະອວດອ້າງໄດ້ ເພາະຄວາມຈຳເປັນໄດ້ຕົກໃສ່ເຮົາ ວິບັດຈະເກີດມີແກ່ເຮົາຖ້າເຮົາບໍ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດ
- 17 ເພາະຖ້າເຮົາເຮັດການນັ້ນດ້ວຍໃຈສັມັກເຮົາກໍຈະໄດ້ບຳເໜັດ ແຕ່ຖ້າເຮົາບໍ່ສັມັກກໍຍັງເປັນການທີ່ຊົງມອບໄວ້ໃຫ້ເຮົາເຮັດ
- 18 ແລ້ວບຳເໜັດຂອງເຮົາຄືອັນໃດ ຄືເມື່ອເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ຄິດຄ່າ ແລະບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດຂອງເຮົາໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ
- 19 ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບັງຄັບຂອງຜູ້ໃດ ເຮົາກໍຍັງຍອມຕົວເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງຄົນທັງປວງ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍມາເປັນສິດ
- 20 ຕໍ່ຄົນຍິວເຮົາໄດ້ເຮັດເຫມືອນຄົນຍິວ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນຍິວ ຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດເຮົາກໍເຮັດໄດ້ໃຈຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ (ເຖິງແມ່ນເຮົາເອງບໍ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດກໍດີ) ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດນັ້ນ
- 21 ຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດເຮົາກໍເຮັດເຫມືອນຄົນທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດ (ເຖິງແມ່ນເຮົາບໍ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າກໍດີ ແຕ່ເຮົາຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ) ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດນັ້ນ
- 22 ຕໍ່ຄົນທີ່ອ່ອນແອເຮົາກໍເຮັດເຫມືອນຄົນອ່ອນແອ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນອ່ອນແອ ເຮົາຍອມເປັນຄົນທຸກຊະນິດ ເພາະເຫັນແກ່ຄົນທັງປວງ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຊ່ອຍບາງຄົນໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍທຸກວິທີທາງ
- 23 ເຮົາເຮັດຕາມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເພາະເຫັນແກ່ຂ່າວປະເສີດເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ
- 24 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ແລ່ນແຂ່ງກັນ ກໍແລ່ນດ້ວຍກັນທຸກຄົນ ແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຮາງວັນມີແຕ່ຄົນດຽວ ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງແລ່ນເພື່ອຊົງຮາງວັນໃຫ້ໄດ້
- 25 ຝ່າຍນັກກິລາທຸກຄົນກໍເຄັ່ງຄັດໃນລະບຽບທຸກຢ່າງ ເຂົາເຮັດຢ່າງນັ້ນກໍເພື່ອຈະໄດ້ພວງມາລັຍທີ່ຫ່ຽວແຫ້ງໄປ ແຕ່ເຮົາເຮັດເພື່ອຈະໄດ້ພວງມາລັຍອັນບໍ່ຫ່ຽວແຫ້ງໄປ

- 26 ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາຈຶ່ງແລ່ນເສັງໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງນັກມວຍທີ່ຊົກລົມ
- 27 ແຕ່ເຮົາກໍທຸບຕິຮ່າງກາຍຂອງເຮົາໃຫ້ມັນແຂງຢູ່ຄາມີ ເພາະຍ້ານວ່າເມື່ອເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ຄົນອື່ນແລ້ວ ເຮົາເອງຈະຖືກຂ້າຊື່ອອກຈາກການແຂ່ງຂັນ

10. ຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ນັບຖືພຣະທຽມ

- 1 ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຢູ່ໃຕ້ ເມກ ແລະໄດ້ຜ່ານທະເລໄປທຸກຄົນ
- 2 ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນເມກແລະໃນທະເລຮ່ວມກັບໂມເຊທຸກຄົນ
- 3 ໄດ້ຮັບປະທານອາຫານທົບຢ່າງດຽວກັນທຸກຄົນ ແລະໄດ້ດື່ມນໍ້າທົບຢ່າງດຽວກັນທຸກຄົນ
- 4 ດ້ວຍວ່າເຂົາເຄີຍໄດ້ດື່ມນໍ້າໄຫລອອກມາຈາກສີລາສັກສິດທີ່ຕາມເຂົາໄປ ສີລານັ້ນແມ່ນອົງພຣະຄຣິດ
- 5 ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນກໍດີ, ມີຄົນສ່ວນຫລາຍໃນພວກນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍ ເຮົາຮູ້ໄດ້ກໍເພາະວ່າເຂົາລົ້ມ ຕາຍໃນປ່າບໍ່ຂາດສາຍ
- 6 ເຫດການເຫລົ່ານີ້ເປັນຕົວຢ່າງເຕືອນໃຈເຮົາທັງຫລາຍ ບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາມີໃຈໂລບແລະປາຖນາສິ່ງຊົ່ວເຫມືອນ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ
- 7 ຢ່າກາຍເປັນຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມເຫມືອນບາງຄົນໃນພວກເຂົາ ຕາມມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີວ່າ, “ໄພ່ ພົນທັງຫລາຍໄດ້ນັ່ງລົງກິນແລະດື່ມ ແລ້ວກໍລຸກຂຶ້ນເຕັ້ນລໍາ”
- 8 ຢ່າໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຫລິ້ນຜິດຊາຍຍິງ ເຫມືອນບາງຄົນໃນພວກນັ້ນໄດ້ເຮັດ ແລ້ວກໍລົ້ມລົງຕາຍໃນມື້ດຽວ ສອງຫມື່ນສາມພັນຄົນ
- 9 ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາທົດລອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຫມືອນຢ່າງທີ່ບາງຄົນໃນພວກນັ້ນໄດ້ທົດລອງ ແລ້ວກໍຈົບ ຫາຍໄປດ້ວຍພິດູ
- 10 ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າຈົມເຫມືອນບາງຄົນໃນພກວເຂົາໄດ້ຈົມ ແລ້ວກໍໄດ້ຈົບຫາຍດ້ວຍເພັດຊາດ
- 11 ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງແກ່ຜູ້ອື່ນ ແລະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິເຮົາ ທັງຫລາຍ ຊຶ່ງກໍາລັງປະສົບກັບເວລາສຸດທ້າຍທີ່ຈວນຈະມາເຖິງ
- 12 ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົວຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ແລ້ວ ຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຍ້ານວ່າຈະລົ້ມລົງ
- 13 ບໍ່ມີການທົດລອງອັນໃດເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າທັງຫລາຍ ນອກຈາກການທົດລອງທີ່ເຄີຍເກີດກັບມະນຸດທົ່ວໄປ ພຣະເຈົ້າຊົງທຽງທັມ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກທົດລອງເກີນກວ່າທີ່ເຈົ້າຈະທົນໄດ້ ແລະເມື່ອ ຊົງທົດລອງເຈົ້ານັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າມີທາງຫລີກຫນີໄປໄດ້ດ້ວຍ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະສາມາດ ທົນໄດ້
- 14 ເຫດສັນນັ້ນພວກທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ ຈຶ່ງຫລີກຫນີຈາກການຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ ເຮົາເວົ້າເຫມືອນດັ່ງເວົ້າ ກັບຄົນທີ່ມີປັນຍາ

- 15 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງພິຈາລະນາເອົາໃນເລື່ອງທີ່ເຮົາເວົ້ານັ້ນ
- 16 ຈອກແຫ່ງພຣະພອນຊຶ່ງເຮົາຂໍພຣະພອນນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນຫລື ເຂົ້າຈີ່ຊຶ່ງເຮົາທັກນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 17 ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາມີຫລາຍຄົນ ແຕ່ເນື່ອງຈາກມີເຂົ້າຈີ່ກ້ອນດຽວ ພວກເຮົາຈຶ່ງເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນ ເພາະວ່າທຸກຄົນຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ກ້ອນດຽວກັນ
- 18 ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຕົວຢ່າງພວກອິສຣາເອນ ຄົນທີ່ຮັບປະທານຂອງທີ່ບູຊາແລ້ວນັ້ນ ກໍມີສ່ວນຮ່ວມໃນແທ່ນບູຊານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 19 ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຫມາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖວາຍພຣະທຽມນັ້ນສັກສິດຫລື ຫລືວ່າພຣະທຽມນັ້ນເປັນສິ່ງສັກສິດຫລື
- 20 ບໍ່ແມ່ນດອກ ແຕ່ເຮົາຫມາຍຄວາມວ່າເຄື່ອງບູຊາທີ່ພວກຕ່າງຊາດຖວາຍນັ້ນ ເຂົາຖວາຍແກ່ຜີ ຄືແກ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ເຮົາບໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍມີສ່ວນຮ່ວມກັບຜີ
- 21 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຕື່ມແຕ່ຈອກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແດ່ ແລະຂອງຜີແດ່ບໍ່ໄດ້
- 22 ເຮົາທັງຫລາຍຈະຍຸແຍ່ໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເທິງສາຫລື ພວກເຮົາມີຣິດຫລາຍກວ່າພຣະອົງຫລື
- 23 “ເຮົາເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ບໍ່ມີໃຜທ້າມ” ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ນັ້ນເປັນປໂຍດ “ເຮົາເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ບໍ່ມີໃຜທ້າມ” ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ນັ້ນຈະໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 24 ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫາປໂຍດສ່ວນຕົວ ແຕ່ຈົ່ງເຫັນແກ່ປໂຍດຂອງຄົນອື່ນ
- 25 ຂຶ້ນທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາຂາຍຕາມຕາລາດນັ້ນກິນໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖາມສິ່ງໃດ ເພາະເຫັນແກ່ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບ
- 26 ດ້ວຍວ່າ, “ແຜ່ນດິນໂລກກັບສັພສິ່ງໃນໂລກນັ້ນເປັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 27 ຖ້າຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອເຊີນເຈົ້າໄປກິນລ້ຽງແລະເຈົ້າກໍເຕັມໃຈໄປ ສິ່ງໃດທີ່ເຂົາຈັດໃຫ້ກິນກໍກິນໄດ້ ບໍ່ຕ້ອງຖາມສິ່ງໃດເພາະເຫັນແກ່ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບ
- 28 ແຕ່ຖ້າມີຜູ້ໃດບອກເຈົ້າວ່າ, “ຂອງນີ້ເຂົາໄດ້ເອົາບູຊາແລ້ວ” ເຈົ້າຢ່າໄດ້ກິນເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ບອກນັ້ນ ແລະເພາະເຫັນແກ່ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບ
- 29 (ເຮົາບໍ່ໄດ້ຫມາຍເຖິງໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຈົ້າ ແຕ່ຫມາຍເຖິງໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງຄົນທີ່ບອກນັ້ນ) “ເປັນຫຍັງໃນສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງຄົນອື່ນ ຈະຕ້ອງມາຂັດຂວາງເສຣີພາບຂອງເຮົາ
- 30 ຖ້າເຮົາຮັບປະທານໂດຍຂອບພຣະຄຸນ ເປັນຫຍັງເຂົາຈຶ່ງຕິຕຽນເຮົາເພາະສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ”
- 31 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະກິນ ຈະຕື່ມ ຫລືຈະເຮັດສິ່ງໃດກໍດີ ຈົ່ງເຮັດທຸກສິ່ງເພື່ອຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ
- 32 ຢ່າເປັນຕົ້ນເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກຢິວ ພວກຕ່າງຊາດ ຫລືຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າສະດູດໃຈ

33 ເຫມືອນດັ່ງເຮົາເອງເຄີຍເຮັດທຸກຢ່າງໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຄົນທັງປວງ ໂດຍບໍ່ເຫັນແກ່ປໂຍດສ່ວນຕົວ ແຕ່ເຫັນ
ແກ່ປໂຍດຂອງຄົນທັງຫລາຍ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ພົ້ນ

11.

1 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງປະຕິບັດຕາມແບບຢ່າງຂອງເຮົາ ເຫມືອນເຮົາປະຕິບັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະຄຣິດ

ເລື່ອງການປົກຫົວໃນທີ່ປະຊຸມ

2 ເຮົາຊົມເຊີຍເຈົ້າທັງຫລາຍເພາະພວກເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາໃນທຸກສິ່ງ ແລະຖືຮັກສາຂໍ້ຄວາມທີ່ສືບມານັ້ນ ຊຶ່ງ
ເຮົາໄດ້ມອບໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ

3 ແຕ່ເຮົາຍາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງເປັນປະມຸກຂອງຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ ແລະຜູ້ຊາຍເປັນປະ
ມຸກຂອງຜູ້ຍິງ ແລະພຣະປະມຸກຂອງພຣະຄຣິດກໍຄືພຣະເຈົ້າ

4 ຊາຍຄົນໃດທີ່ກຳລັງໄຫວ້ວອນຫລືປະກາດພຣະທັມໂດຍໃຊ້ຜ້າປົກຫົວ ກໍເຮັດເສັງກຽດແກ່ປະມຸກຂອງຕົນ

5 ແຕ່ຜູ້ຍິງທີ່ກຳລັງໄຫວ້ວອນຫລືປະກາດພຣະທັມໂດຍບໍ່ໃຊ້ຜ້າປົກຫົວ ກໍເຮັດໃຫ້ເສັງກຽດແກ່ປະມຸກຂອງຕົນ
ເພາະເຫມືອນກັບວ່າຕົນໄດ້ແຖຫົວແລ້ວ

6 ຖ້າຜູ້ຍິງບໍ່ໃຊ້ຜ້າປົກຫົວກໍຄວນຈະຕັດຜົມເສັງ ແຕ່ຖ້າການທີ່ຜູ້ຍິງຈະຕັດຜົມຫລືແຖຫົວນັ້ນເປັນການເສັງກຽດ
ແກ່ຕົນ ຈົ່ງໃຫ້ນາງເອົາຜ້າປົກຫົວເສັງ

7 ການທີ່ຜູ້ຊາຍບໍ່ສົມຄວນປົກຫົວນັ້ນ ກໍເພາະຜູ້ຊາຍເປັນແບບລັກສະນະແລະພຣະກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ສ່ວນຜູ້ຍິງນັ້ນເປັນກຽດຕິຍົດຂອງຜູ້ຊາຍ

8 (ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຊາຍຈາກຜູ້ຍິງ ແຕ່ໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຍິງຈາກຜູ້ຊາຍ

9 ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຊາຍໄວ້ສຳລັບຜູ້ຍິງ ແຕ່ໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຍິງໄວ້ສຳລັບຜູ້ຊາຍ)

10 ເພາະເຫດນັ້ນຜູ້ຍິງຈົ່ງຄວນຈະເອົາເຄື່ອງຫມາຍແຫ່ງອຳນາດນີ້ປົກຫົວໄວ້ ເພາະເຫັນແກ່ເທວະດາ

11 (ເຖິງປານນັ້ນກໍດີ, ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊາຍກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຍິງ ແລະຜູ້ຍິງກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຊາຍ

12 ດ້ວຍວ່າຜູ້ຍິງນັ້ນຊົງສ້າງມາຈາກຜູ້ຊາຍສັນໃດ ຕໍ່ມາຜູ້ຊາຍຈົ່ງເກີດມາຈາກຜູ້ຍິງສັນນັ້ນ ແຕ່ສິ່ງສາຣະພັດກໍ
ມີມາຈາກພຣະເຈົ້າ)

13 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງພິຈາຣະນາເອົາເອງວ່າ ເປັນການສົມຄວນຫລືທີ່ຜູ້ຍິງຈະບໍ່ໃຊ້ຜ້າປົກຫົວ ເມື່ອກຳລັງ
ໄຫວ້ວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

14 ທຳມະຊາດບໍ່ໄດ້ສອນເຈົ້າທັງຫລາຍຫລືວ່າ ຖ້າຜູ້ຊາຍໄວ້ຜົມຍາວກໍເປັນທີ່ຫນ້າອັບອາຍ

15 ແຕ່ຖ້າຜູ້ຍິງໄວ້ຜົມຍາວກໍເປັນກຽດແກ່ຕົນ ເພາະວ່າຜົມເປັນສິ່ງທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ນາງແທນຜ້າປົກຫົວ

16 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະຖຽງໃນຂໍ້ນີ້ ຝ່າຍເຮົາແລະຫມູ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ຮັບເອົາທັມນຽມຖຽງກັນຢ່າງນັ້ນ

ການຖືສິນມະຫາສິດ

- 17 ໃນຄຳສັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເຮົາບໍ່ຊົມເຊີຍເຈົ້າທັງຫລາຍດອກ ເພາະວ່າການປະຊຸມກັນຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ແຕ່ໄດ້ຜົນຫນ້ອຍລົງ
- 18 ເປັນຕົ້ນເຮົາໄດ້ຍິນວ່າ ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກມາປະຊຸມກັນ ກໍມີການແຕກເປັນພັກເປັນພວກໃນຖ້າມກາງພວກເຈົ້າ ເຣື່ອງນີ້ເຮົາກໍເຊື່ອວ່າຄົງມີຄວາມຈິງຢູ່ແດ່
- 19 ເພາະຈຳເປັນຕ້ອງມີການຂັດແຍ້ງກັນຢູ່ແດ່ໃນຖ້າມກາງພວກເຈົ້າ ເພື່ອພວກຝ່າຍຖືກໃນພວກເຈົ້ານັ້ນຈະໄດ້ປາກົດແຈ້ງຂຶ້ນ
- 20 ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍປະຊຸມພ້ອມກັນນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ແມ່ນການຮ່ວມໂຕະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 21 ດ້ວຍວ່າເມື່ອພວກເຈົ້າຮັບປະທານນັ້ນ ຕ່າງຄົນກໍຟ້າວຮັບກິນອາຫານຂອງຕົນກ່ອນ ບາງຄົນກໍບໍ່ອີ່ມ ບາງຄົນກໍເມົາ
- 22 ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ມີເຮືອນທີ່ຈະກິນແລະດື່ມຫລື ຫລືວ່າພວກເຈົ້າດູຫມິ່ນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກຄົນທີ່ຂັດສົນໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ ຈະໃຫ້ເຮົາເວົ້າຢ່າງໃດແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຈະໃຫ້ເຮົາຊົມເຊີຍພວກເຈົ້າຫລື ໃນການນີ້ເຮົາຈະບໍ່ຊົມເຊີຍພວກເຈົ້າດອກ
- 23 ດ້ວຍວ່າເຣື່ອງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໄວ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືໃນຄືນທີ່ຢູ່ດາໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງເຈົ້າເຢຊູນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ມາ
- 24 ແລະເມື່ອຂອບພຣະຄຸນແລ້ວຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ຄືກາຍຂອງເຮົາຊຶ່ງໃຫ້ສຳລັບພວກເຈົ້າ ຈົ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງເຮົາ”
- 25 ເມື່ອຮັບປະທານເຂົ້າແລງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັບເອົາຈອກດ້ວຍອາການຢ່າງດຽວກັນ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈອກນີ້ຄືຄຳສັນຍາໃຫມ່ໂດຍເລືອດຂອງເຮົາ ເມື່ອເຈົ້າດື່ມຈາກຈອກນີ້ເວລາໃດ ຈົ່ງດື່ມເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງເຮົາ”
- 26 ເພາະວ່າເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍກິນເຂົ້າຈີ່ນີ້ ແລະດື່ມຈາກຈອກນີ້ເວລາໃດ ເຈົ້າກໍປະກາດການວາຍພຣະຊົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາ
- 27 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລືດື່ມຈາກຈອກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງບໍ່ສົມຄວນ ຜູ້ນັ້ນກໍຜິດຕໍ່ພຣະກາຍ ແລະຕໍ່ພຣະໂລຫິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 28 ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນພິຈາຣະນາເບິ່ງໃຈຂອງຕົນເອງ ແລ້ວຈິ່ງກິນເຂົ້າຈີ່ແລະດື່ມນໍ້າຈາກຈອກນີ້
- 29 ດ້ວຍວ່າຜູ້ກິນແລະດື່ມໂດຍບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຖິງພຣະກາຍ ກໍກິນແລະດື່ມເປັນເຫດໃຫ້ຕົນຖືກພິພາກສາລົງໂທດ
- 30 ດ້ວຍເຫດນີ້ໃນພວກເຈົ້າມີຫລາຍຄົນຈິ່ງອ່ອນແຮງ ແລະປ່ວຍຢູ່ ແລະບາງຄົນກໍລ່ວງຫລັບໄປ
- 31 ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍພິຈາຣະນາເບິ່ງໃຈຂອງຕົນ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກການຊົງພິພາກສາ
- 32 ເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍຖືກທຳໂທດໂດຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ພວກເຮົາກໍຖືກພຣະອົງຊົງຕິສອນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາຖືກຊົງພິພາກສາລົງໂທດດ້ວຍກັນກັບໂລກ

33 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍມາຮ່ວມປະຊຸມກັນຮັບປະທານອາຫານນັ້ນ ຈົ່ງ
ຄອຍຖ້າຊຶ່ງກັນແລະກັນ

34 ຖ້າມີກິໄຫ້ຜູ້ນັ້ນກິນທີ່ເຮືອນຂອງຕົນເສັ້ງ ເພື່ອເວລາມາປະຊຸມກັນເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ຖືກການຊົງພິພາກສາ
ລົງໂທດ ສ່ວນເຮືອງອື່ນໆນັ້ນເມື່ອເຮົາມາ ເຮົາຈະແນະນຳໃຫ້

12. ຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານ

- 1 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າເຂົ້າໃຈເຮືອງຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານນັ້ນ
- 2 ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າແຕ່ກ່ອນ ເມື່ອພວກເຈົ້າຍັງເປັນຄົນນອກສາສນານັ້ນ ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກຊັກນຳໃຫ້ຫລົງ
ໄປຫາພຣະທຽມທີ່ປາກບໍ່ເປັນ ຕາມທີ່ມີຜູ້ຊັກນຳໄປນັ້ນ
- 3 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງບອກເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີໃຜທີ່ເວົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ,
“ຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູຖືກດ່າ” ແລະບໍ່ມີໃຜອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ, “ພຣະເຢຊູຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້
ທີ່ກ່າວໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ
- 4 ຂອງພຣະຣາຊທານນັ້ນມີຕ່າງໆກັນ ແຕ່ມີພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ
- 5 ງານຮັບໃຊ້ມີຕ່າງໆກັນ ແຕ່ມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວກັນ
- 6 ການດຳເນີນງານມີຕ່າງໆກັນ ແຕ່ມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນຊົງເປັນຕົ້ນເຫດແຫ່ງການດຳເນີນງານຕ່າງໆນັ້ນ
ໃນທຸກຄົນ
- 7 ການສະແດງຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນມີແກ່ທຸກຄົນເພື່ອປໂຍດຮ່ວມກັນ
- 8 ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານໂດຍທາງພຣະວິນຍານ ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງມີຖ້ອຍຄຳປະກອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະໃຫ້
ອີກຜູ້ນຶ່ງມີຖ້ອຍຄຳອັນປະກອບດ້ວຍວິຊາຄວາມຮູ້ ແຕ່ເປັນພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ
- 9 ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ເປັນພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງມີອຳນາດໃຫ້ຄົນດີພ
ຍາດ ແຕ່ເປັນພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ
- 10 ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງເຮັດການອິດທິຣິດຕ່າງໆ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງປະກາດພຣະທັມ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງຮູ້ຈັກສັງ
ເກດວິນຍານຕ່າງໆ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງປາກພາສາແປກໆ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງແປພາສາແປກໆ
- 11 ສິ່ງສາຣະພັດເຫລົ່ານີ້ພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນຊົງບັນດານ ແລະປະທານແກ່ທຸກຄົນຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງ
ພຣະອົງ”

ອະວັຍວະທຸກສ່ວນກໍຮ່ວມເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວ

- 12 ເຖິງວ່າຮ່າງກາຍເປັນອັນດຽວ ກໍຍັງມີອະວັຍວະຫລາຍສ່ວນ ແລະອະວັຍວະເຫລົ່ານັ້ນ ແມ່ນຈະມີຫລາຍ
ສ່ວນ ກໍຍັງເປັນກາຍອັນດຽວກັນສັນໃດ
ພຣະຄຣິດກໍຊົງເປັນສັນນັ້ນ

- 13 ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນພວກເຮົາຈະເປັນຊາດຍິວ ຫລືຄົນຕ່າງຊາດກໍດີ ເປັນຂ້ອຍຂ້າ ຫລືເປັນອິສະຣະກໍດີ ເຮົາ ທັງຫລາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍພຣະວິນຍານອົງດຽວ ຈຶ່ງເຂົ້າເປັນກາຍອັນດຽວກັນ ແລະພຣະວິນຍານ ອົງດຽວກໍຊົມຊວ່ານຢູ່
- 14 ເພາະວ່າຮ່າງກາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍອະວັຍວະອັນດຽວ ແຕ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍອະວັຍວະຫລາຍອັນ
- 15 ຖ້າຕົນຈະກ່າວວ່າ, “ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນມີ ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ” ແລ້ວຕົນຈະບໍ່ເປັນສ່ວນໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະເຫດເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້
- 16 ຖ້າຫຼືຈະກ່າວວ່າ, “ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຕາ ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ” ຫຼື ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະເຫດເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້
- 17 ຖ້າອະວັຍວະທັງຫມົດໃນຮ່າງກາຍເປັນຕາ ການໄດ້ຍິນຈະຢູ່ໃສ ຖ້າຮ່າງກາຍທັງຫມົດເປັນຫູ ການດົມກິ່ນ ຈະຢູ່ໃສ
- 18 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງອະວັຍວະທຸກສ່ວນໄວ້ໃນຮ່າງກາຍຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ
- 19 ຖ້າອະວັຍວະທຸກສ່ວນໃນຮ່າງກາຍເປັນອັນດຽວກັນ ຮ່າງກາຍຈະມີຢູ່ໃສ
- 20 ທີ່ຈຶ່ງມີອະວັຍວະຫລາຍອັນແຕ່ຍັງເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນ
- 21 ຕາຈະເວົ້າແກ່ມືວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເຈົ້າ” ກໍບໍ່ໄດ້ ຫລືຫົວຈະເວົ້າແກ່ຕີນວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເຈົ້າ” ກໍ ບໍ່ໄດ້
- 22 ທີ່ຈຶ່ງອະວັຍວະສ່ວນທີ່ເຮົາເຫັນວ່າອ່ອນແອ ເຮົາກໍຂາດເສັ້ນບໍ່ໄດ້
- 23 ແລະອະວັຍວະສ່ວນທີ່ເຮົາຖືວ່າມີກຽດນ້ອຍ ເຮົາກໍຍັງເຮັດໃຫ້ມີກຽດຫລາຍຂຶ້ນ ແລະອະວັຍວະທີ່ຫນ້າຊົມຢູ່ ແລ້ວ ກໍບໍ່ຈໍາເປັນຫນ້າເບິ່ງຫລາຍຂຶ້ນ
- 24 ແຕ່ສ່ວນອະວັຍວະທີ່ຫນ້າຊົມຢູ່ແລ້ວ ກໍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຕົກແຕ່ງອີກ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ອະວັຍ ວະທຸກສ່ວນເຂົ້າເປັນອັນດຽວກັນ ຊົງໃຫ້ອະວັຍວະທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມນັບຖືຫລາຍຂຶ້ນ
- 25 ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຍາດແຍ່ງກັນໃນຮ່າງກາຍ ແຕ່ໃຫ້ອະວັຍວະທຸກສ່ວນຄໍານຶ່ງເຖິງກັນແລະກັນ
- 26 ຖ້າອະວັຍວະນຶ່ງໄດ້ຮັບກຽດ ອະວັຍວະທັງຫມົດກໍຊົມຊື່ນຍິນດີດ້ວຍກັນ
- 27 ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ ແລະທຸກຄົນເປັນອະວັຍວະສ່ວນນຶ່ງຂອງພຣະກາຍນັ້ນ
- 28 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງບາງຄົນໄວ້ໃນຄຣິສຕະຈັກ ຄືນີ້ງ ອັດສາວົກ ສອງ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ສາມ ຄຣູ ບາອາຈານ ແລ້ວຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍມີຜູ້ເຮັດການອິດທິຣິດຕ່າງໆ ຜູ້ມີອໍານາດໃຫ້ດີພຍາດ ຜູ້ອຸປຸຸ້ມ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະຜູ້ປາກພາສາແປກໆ
- 29 ທຸກຄົນເປັນອັດສາວົກຫລື ທຸກຄົນປະກາດພຣະທັມຫລື ທຸກຄົນເປັນຄຣູບາອາຈານຫລື ທຸກຄົນເຮັດການ ອິດທິຣິດໄດ້ຫລື
- 30 ທຸກຄົນໄດ້ຮັບອໍານາດໃຫ້ດີພຍາດຫລື ທຸກຄົນປາກພາສາແປກໆໄດ້ຫລື ທຸກຄົນແປພາສາແປກໆໄດ້ຫລື

31 ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຮ້ອນໃຈສແວງຫາຂອງພຣະຣາຊທານອັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນ ແລະເຮົາຈະສະແດງທາງ
ອັນດີຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກແກ່ພວກເຈົ້າ

13. ເຮືອງຄວາມຮັກ

- 1 ເຖິງແມ່ນເຮົາເວົ້າພາສາແປກໆໄດ້ ຈະເປັນພາສາມະນຸດຫລືພາສາເທວະດາກໍດີ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍ
ເປັນເຫມືອນຄ້ອງຫລືແຊ່ງທີ່ສົ່ງສຽງດັງອີກກະທົກ
- 2 ເຖິງແມ່ນເຮົາປະກາດພຣະທັມໄດ້ ແລະເຂົ້າໃຈໃນຂໍ້ລັບເລິກທັງປວງແລະມີຄວາມຮູ້ທັງສິ້ນ ແລະມີຄວາມ
ເຊື່ອຢ່າງຄົບຖ້ວນພໍຈະບອກໃຫ້ພູເຄື່ອນທີ່ໄປໄດ້ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍບໍ່ມີຄ່າອັນໃດ
- 3 ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈາກສິ່ງຂອງຈົນຫມົດ ຫລືສະລະຕົວເຮົາໃຫ້ເຂົາເຜົາໄຟ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້
ປໂຍດຫຍັງຫມົດ
- 4 ຄວາມຮັກກໍອົດທົນດົນນານ ແລະຊອບໃນການເມດຕາກະຣຸນາ ຄວາມຮັກບໍ່ເຫິງສາ ບໍ່ອວດອ້າງ ບໍ່ຈອງ
ຫອງ
- 5 ບໍ່ເຮັດການອັນບໍ່ສຸພາບ ບໍ່ຄິດເຫັນແກ່ປໂຍດສ່ວນຕົວຝ່າຍດຽວ ບໍ່ມີໃຈຮ້າຍໆ່າຍ ບໍ່ຊອບຈົດຈຳຄວາມຜິດ
- 6 ບໍ່ຍິນດີໃນການອະທັມແຕ່ຍິນດີໃນການສັດຈິງ
- 7 ຄວາມຮັກສູ້ທົນທຸກສິ່ງ ເຊື່ອທຸກສິ່ງ ໄວ້ວາງໃຈໃນທຸກສິ່ງ ແລະພຽນທົນເອົາທຸກສິ່ງ
- 8 ເຖິງແມ່ນການປະກາດພຣະທັມກໍຈະຖືກຍົກເລິກ ຫລືການເວົ້າພາສາແປກໆກໍຈະເຊົາ ແລະວິຊາຄວາມຮູ້ກໍ
ຈະຖືກຍົກເລິກ ແຕ່ຄວາມຮັກຕັ້ງຢູ່ບໍ່ຂາດຈັກເທື່ອ
- 9 ເພາະຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຮົານັ້ນກໍບໍ່ສົມບູນ ແລະການປະກາດພຣະທັມກໍບໍ່ສົມບູນ
- 10 ແຕ່ເມື່ອຄວາມສົມບູນມາເຖິງແລ້ວ ຄວາມບົກພ່ອງນັ້ນກໍຈະຖືກຍົກເລິກເສັງ
- 11 ເວລາເຮົາຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ນັ້ນ ເຮົາເຄີຍປາກແລະມີໃຈຢ່າງເດັກນ້ອຍ ເຄີຍຄິດຫາເຫດຜົນຢ່າງເດັກ
ນ້ອຍ ແຕ່ເມື່ອເຮົາກາຍເປັນຄົນແກ່ແລ້ວ ເຮົາກໍໄດ້ເລິກອາການເດັກນ້ອຍເສັງ
- 12 ເພາະວ່າດຽວນີ້ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນພໍມົວໆເຫມືອນເບິ່ງໃນແວ່ນ ແຕ່ເວລານັ້ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຢ່າງຄັກ
ດຽວນີ້ຄວາມຮູ້ຂອງເຮົາບໍ່ສົມບູນ ແຕ່ເວລານັ້ນເຮົາຈະຮູ້ຢ່າງສົມບູນເຫມືອນພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກເຮົາແລ້ວ
- 13 ບັດນີ້ຍັງຕັ້ງຢູ່ສາມສິ່ງ ຄືຄວາມເຊື່ອ ຄວາມຫວັງໃຈ ແລະຄວາມຮັກ ແຕ່ສິ່ງໃຫຍ່ກວ່າແມ່ນຄວາມຮັກ

14. ເຮືອງຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານ (ຕໍ່)

- 1 ຈົ່ງຕັ້ງຈຸດມັງຫມາຍຫາຄວາມຮັກ ຈົ່ງຮ້ອນໃຈສແວງຫາຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານ ເປັນ
ຕົ້ນວ່າການປະກາດພຣະທັມ
- 2 ເພາະວ່າຜູ້ປາກພາກສາແປກໆນັ້ນບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກມະນຸດ ແຕ່ທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ມີໃຜເຂົ້າໃຈໄດ້ ແຕ່
ຜູ້ນັ້ນກໍລັງກ່າວຂໍ້ເລິກລັບໂດຍພຣະວິນຍານ

- 3 ຝ່າຍຜູ້ທີ່ປະກາດພຣະທັມນັ້ນກໍກ່າວແກ່ຄົນທັງຫລາຍເພື່ອໃຫ້ເຂົາຈະເຣີນຂຶ້ນ ເປັນຄວາມເຕືອນສະຕິແລະເລົ່າໂລມ
- 4 ຝ່າຍຜູ້ທີ່ປາກພາສາແປກໆນັ້ນກໍໃຫ້ຕົນເອງຈະເຣີນຂຶ້ນຝ່າຍດຽວ ແຕ່ຝ່າຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນກໍເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 5 ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍປາກພາສາແປກໆໄດ້ ແຕ່ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າປະກາດພຣະທັມໄດ້ ເພາະວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນກໍໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ປາກພາສາແປກໆໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ນັ້ນແປພາສານັ້ນອອກ ເພື່ອຄຣິສຕະຈັກຈະໄດ້ຮັບຄວາມຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 6 ແຕ່ບັດນີ້ ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຖ້າເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍແລະປາກພາສາແປກໆ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດຈາກເຮົາ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ເຮົາຈະກ່າວຄວາມທີ່ຊົງສະແດງຈາກພຣະເຈົ້າ ຈະສະແດງວິຊາຄວາມຮູ້ ຈະປະກາດພຣະທັມ ຫລືຈະນຳຄວາມສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ
- 7 ດັ່ງນັ້ນເຄື່ອງດົນຕີທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ຄືປັບຫລືພິນກໍດີ ຖ້າມັນບໍ່ອອກສຽງຄັກ ໃຜຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າເຂົາເປົ່າຫລືດີດຈັ່ງຫວະໃດ
- 8 ຖ້າດຽວແກອອກສຽງບໍ່ຄັກ ໃຜຈະຕຽມຕົວເຂົ້າສູ່ຂ້າເສິກ
- 9 ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າປາກພາສາແປກໆ ແຕ່ເວົ້າຄວາມທີ່ເຂົາໃຈບໍ່ໄດ້ ຜູ້ທີ່ຟັງຈະເຂົ້າໃຈຄວາມເວົ້າຂອງເຈົ້ານັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະເຈົ້າກໍຈະເວົ້າລອຍໄປຕາມລົມ
- 10 ໃນໂລກນີ້ມີຫລາຍພາສາ ແຕ່ບໍ່ມີພາສາໃດທີ່ຂາດຄວາມຫມາຍ
- 11 ແຕ່ຖ້າເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງພາສານັ້ນ ເຮົາຈະເປັນຄົນຕ່າງຊາດຕໍ່ຜູ້ທີ່ປາກພາສານັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ປາກພາສານັ້ນກໍຈະເປັນຄົນຕ່າງຊາດຕໍ່ເຮົາເຫມືອນກັນ
- 12 ເຫດສັນນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍກຳລັງຮ້ອນໃຈສແວງຫາຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານ ກໍຈົ່ງສແວງຫາໃຫ້ຫລາຍກວ່າເພື່ອຈະໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 13 ເພາະສັນນັ້ນຜູ້ປາກພາສາແປກໆໄດ້ນັ້ນຄວນອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ຕົນສາມາດແປໄດ້ດ້ວຍ
- 14 ເພາະຖ້າເຮົາໄຫວ້ວອນເປັນພາສາແປກໆຈິດວິນຍານຂອງເຮົາໄຫວ້ວອນຢູ່ກໍຈິງ ແຕ່ຄວາມຄຶດຂອງເຮົາກໍບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມ
- 15 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ ເຮົາຈະໄຫວ້ວອນດ້ວຍຈິດວິນຍານກໍຈິງ ແຕ່ຈະໄຫວ້ວອນດ້ວຍຄວາມຄຶດເຫມືອນກັນ ເຮົາຈະຮ້ອງເພງດ້ວຍຈິດວິນຍານກໍຈິງ ແຕ່ຈະຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມຄຶດເຫມືອນກັນ
- 16 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄັນພວກເຈົ້າກ່າວໂມທະນາພຣະຄຸນດ້ວຍຈິດວິນຍານ ຄົນທຳມະດາທີ່ບໍ່ຮູ້ພາສານັ້ນຈະກ່າວຕອບຄວາມໂມທະນາພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ “ອາແມນ” ໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຄຳທີ່ເຈົ້າກ່າວນັ້ນເຂົາກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈ
- 17 ເຖິງແມ່ນເຈົ້າໂມທະນາພຣະຄຸນຢ່າງໃດກໍຕາມ ແຕ່ຄົນອື່ນນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຈະເຣີນ
- 18 ເຮົາໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າວ່າເຮົາປາກພາສາແປກໆໄດ້ຫລາຍກວ່າພວກເຈົ້າ

- 19 ແຕ່ໃນຄຣິສຕະຈັກເຮົາພໍໃຈທີ່ຈະເວົ້າຫ້າຄຳດ້ວຍຈິດໃຈຂອງເຮົາ ເພື່ອເປັນຄະຕິສອນຄົນອື່ນ ດຶກວ່າທີ່ຈະເວົ້າຫມື່ນຄຳເປັນພາສາແປກໆ
- 20 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຢ່າໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເປັນຢ່າງເດັກນ້ອຍ ຝ່າຍຄວາມຊົ່ວຈົ່ງເປັນເຫມືອນເດັກນ້ອຍອ່ອນ ແຕ່ຝ່າຍຄວາມນຶກຄິດຈົ່ງເປັນຢ່າງຜູ້ແກ່
- 21 ໃນພຣະບັນຍັດມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ເຮົາຈະເວົ້າກັບພົລເມືອງນີ້ດ້ວຍຄົນຕ່າງພາສາ ດ້ວຍຮີມສົບຂອງຄົນຕ່າງດ້ວຍ ເຖິງປານນັ້ນເຂົາກໍຈະບໍ່ຟັງເຮົາ”
- 22 ເຫດສັນນັ້ນການເວົ້າພາສາແປກໆ ຈົ່ງບໍ່ເປັນເຄື່ອງຫມາຍສຳຄັນແກ່ຄົນທີ່ເຊື່ອ ແຕ່ເປັນສຳຄັນສຳລັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ສ່ວນການປະກາດພຣະທັມບໍ່ເປັນສຳລັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແຕ່ເປັນສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວ
- 23 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຄຣິສຕະຈັກມາຮ່ວມປະຊຸມກັນ ແລະຄົນທັງປວງຕ່າງຄົນກໍຕ່າງເວົ້າພາສາແປກໆ ແລະມີຄົນທຳມະດາທີ່ບໍ່ຮູ້ພາສານັ້ນຫລືຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອເຂົ້າມາ ເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນບ້າຫລື
- 24 ແຕ່ຖ້າທຸກຄົນປະກາດພຣະທັມ ແລ້ວມີຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຫລືຄົນທຳມະດາເຂົ້າມາ ທຸກຄົນຈະເປັນເຫດໃຫ້ເຂົາຮູ້ເມື່ອຕົວ ແລະເປັນເຫດໃຫ້ເຂົາເກີດຄວາມສັງເກດໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາ
- 25 ຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາຈະປາກົດແຈ້ງ ເຂົາກໍຈະຫມູບລົງນະມັສການຂາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າ ໂດຍຮັບວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ຖ້າມາກາງພວກທ່ານເປັນແທ້”

ເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໃຫ້ຖືກຕາມລະບຽບ

- 26 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈະເປັນຢ່າງໃດ ເມື່ອພວກເຈົ້າມາປະຊຸມກັນ ບາງຄົນກໍມີບົດເພງສັຣເສີນ ບາງຄົນມີບົດຄຳສອນ ບາງຄົນກໍມີບົດຄວາມທີ່ຊົງສະແດງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ບາງຄົນກໍປາກພາສາແປກ ບາງຄົນກໍແປພາສາແປກໆ ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອໃຫ້ມີການຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 27 ຖ້າຜູ້ໃດຈະປາກພາສາແປກໆ ຈົ່ງໃຫ້ປາກພຽງສອງຄົນຫລືຢ່າງຫລາຍສາມຄົນ ແລະໃຫ້ປາກເທື່ອລະຄົນ ແລ້ວໃຫ້ມີຜູ້ແປຜູ້ນື່ງ
- 28 ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດແປໄດ້ ກໍໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີດຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມ ໃຫ້ເຂົາເວົ້າກັບຕົນເອງແລະທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
- 29 ຝ່າຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນໃຫ້ກ່າວແຕ່ສອງຫລືສາມຄົນ ແລະໃຫ້ພວກຄົນອື່ນຮັບພິຈາຣະນາເອົາຂໍ້ຄວາມທີ່ເຂົາກ່າວນັ້ນ
- 30 ແລະຖ້າມີສິ່ງໃດຊົງສະແດງແກ່ຄົນອື່ນທີ່ນັ່ງຢູ່ດ້ວຍກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ຜູ້ກ່າວກ່ອນນັ້ນມີດຢູ່
- 31 ເພາະວ່າພວກເຈົ້າປະກາດພຣະທັມໄດ້ທຸກຄົນ ແຕ່ໃຫ້ປະກາດເປັນລຳດັບກັນເທື່ອລະຄົນ ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ແລະຈະໄດ້ຮັບຄວາມຫນຸນໃຈ
- 32 ວິນຍານຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນຍ່ອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງຕົນ
- 33 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເປັນຜູ້ກໍ່ເຫດວຸ້ນວາຍ ແຕ່ຊົງໃຫ້ເກີດຄວາມສົງໄສ

- 34 ຕາມລະບຽບທີ່ປະຕິບັດໃນບັນດາຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ພວກຜູ້ຍິງມີດຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ປາກ ແຕ່ໃຫ້ເຂົາຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຕາມດັ່ງພຣະບັນຍັດໄດ້ສັ່ງໄວ້ນັ້ນ
- 35 ຖ້າເຂົາຢາກຮຽນຮູ້ອັນໃດ ຈົ່ງໃຫ້ຖາມຜົວເຂົາເອງຢູ່ເຮືອນ ເພາະວ່າການທີ່ຜູ້ຍິງຈະກ່າວໃນທີ່ປະຊຸມກໍເປັນການຫນ້າອາຍ
- 36 ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກພວກເຈົ້າຫລື ໄດ້ຊົງປະທານມາເຖິງພວກເຈົ້າແຕ່ພວກດຽວຫລື
- 37 ຖ້າຜູ້ໃດຖືວ່າຕົນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຫລືເປັນຜູ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານຈາກພຣະວິນຍານ ຜູ້ນັ້ນກໍຄວນຍອມຮັບຮູ້ວ່າຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນມາເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ເປັນພຣະບັນຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 38 ແລະຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຍອມຮັບຮູ້ຂໍ້ຄວາມນີ້ ກໍບໍ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ຜູ້ນັ້ນເຫມືອນກັນ
- 39 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງຮ້ອນໃຈສແວງຫາທີ່ຈະປະກາດພຣະທັມ ສ່ວນການປາກພາສາແປກໆນັ້ນກໍຢ່າຊູ່ຫ້າມ
- 40 ແຕ່ຈົ່ງປະຕິບັດທຸກສິ່ງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບວິນັຍ

15. ການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຄົນພຣະຊົນ

- 1 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂໍແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຄຳນຶງເຖິງຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຍອມຮັບເອົາໄວ້ແລະຕັ້ງຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ
- 2 ແລະຊຶ່ງເປັນເຫດທີ່ກຳລັງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ພົ້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າຍັງຍຶດຖືຂໍ້ຄວາມທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດເປັນຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກເຈົ້ານັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຈົ້າຫາກເຊື່ອຢ່າງບໍ່ຈິງໃຈ
- 3 ເຮືອງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ເຮົາໄດ້ມອບໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນເຮືອງສຳຄັນທີ່ສຸດຄືວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງວາຍພຣະຊົນແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທັງຫລາຍຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພິ
- 4 ແລະຊົງຖືກວາງໄວ້ ແລ້ວວັນຖ້ວນສາມໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຂຶ້ນມາ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພິນັ້ນ
- 5 ພຣະອົງຊົງປາກົດແກ່ເກຟາ ແລ້ວແກ່ພວກສິບສອງຄົນນັ້ນ
- 6 ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ພວກພີ່ນ້ອງກວ່າຫ້າຮ້ອຍຄົນໃນຄາວດຽວ ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍຍັງເປັນຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ແຕ່ບາງຄົນກໍລ່ວງຫລັບໄປແລ້ວ
- 7 ຕໍ່ນັ້ນອີກພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ຢາໂກໂບ ແລ້ວແກ່ອັດສາວົກທັງຫມົດ
- 8 ພາຍຫລັງທີ່ສຸດພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຮົາ ຜູ້ເປັນເຫມືອນລູກທີ່ເກີດຜິດຍາມ
- 9 ເພາະວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນພວກອັດສາວົກ ແລະບໍ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຊື່ວ່າເປັນອັດສາວົກ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

- 10 ແຕ່ວ່າທີ່ເຮົາເປັນຢູ່ຢ່າງນີ້ກໍເນື່ອງດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ຊົງປະທານ ແກ່ເຮົານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ໄຮ້ປໂຍດ ແຕ່ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຮັດການຫນັກຫນ່ວງລິ້ນກວ່າເຂົາທັງຫມົດ ອີກ ບໍ່ໃຊ້ເຮົາເອງທີ່ເຮັດ ແຕ່ແມ່ນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ນຳເຮົາທີ່ເຮັດ
- 11 ເຫດສັນນັ້ນເຖິງວ່າແມ່ນເຮົາຫລືເຂົາກໍດີ ເຮົາທັງຫລາຍກໍໄດ້ປະກາດຢ່າງທີ່ກ່າວມານັ້ນ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍ ກໍໄດ້ເຊື່ອຢ່າງນັ້ນການທີ່ຄົນຕາຍເປັນຄົນມາ
- 12 ປະການນຶ່ງ, ຖ້າເຮົາປະກາດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະຄຣິດຄົນຂຶ້ນມາແລ້ວ ເປັນແນວໃດບາງ ຄົນໃນພວກເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າບໍ່ມີການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ
- 13 ຖ້າບໍ່ມີການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ພຣະຄຣິດກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຂຶ້ນມາ
- 14 ຖ້າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົງຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ການປະກາດຂອງພວກເຮົາກໍບໍ່ມີປໂຍດ ແລະຄວາມເຊື່ອຂອງ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ມີປໂຍດເຫມືອນກັນ
- 15 ແລ້ວກໍຈະປາກົດວ່າພວກເຮົາເປັນພຍານບໍ່ຈິງໃນເຣື່ອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ກ່າວພຍານອ້າງວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະຄຣິດເປັນຄົນມາແລ້ວ ແຕ່ຖ້າຄົນຕາຍບໍ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາ ພຣະ ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະຄຣິດຄົນພຣະຊົນເຫມືອນກັນ
- 16 ເພາະວ່າຖ້າຄົນຕາຍບໍ່ເປັນຄົນມາ ເຖິງແມ່ນພຣະຄຣິດກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ
- 17 ແລະຖ້າວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍກໍໄຮ້ປໂຍດ ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຍັງຄົງຢູ່ໃນຜິດບາບຂອງຕົນ
- 18 ຊຳກວ່ານັ້ນ, ພວກຄົນເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດທີ່ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນກໍຈົບຫາຍໄປດ້ວຍ
- 19 ຖ້າແມ່ນເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດຝ່າຍຊີວິດນີ້ເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາກໍເປັນຄົນຫນ້າສັງເກດທີ່ ສຸດໃນຫມູ່ຄົນທັງປວງ
- 20 ແຕ່ທີ່ຈິງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະຊົງເປັນຜົນແຮກໃນພວກຄົນທີ່ລ່ວງຫລັບ ໄປແລ້ວນັ້ນ
- 21 ເພາະວ່າຄວາມຕາຍໄດ້ມີມາທາງມະນຸດສັນໃດ ການຄົນມາຈາກຕາຍກໍມີມາທາງມະນຸດສັນນັ້ນ
- 22 ດ້ວຍວ່າຄົນທັງປວງໄດ້ຕາຍເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ
- 23 ແຕ່ຈະເປັນໄປຕາມລຳດັບຂອງແຕ່ລະຄົນ ຄືພຣະຄຣິດຊົງເປັນຜົນແຮກ ຕໍ່ມາກໍແມ່ນຄົນທັງປວງທີ່ເປັນຢູ່ ຝ່າຍພຣະຄຣິດໃນເວລາພຣະອົງສະເດັດມາປາກົດ
- 24 ຕໍ່ຈາກນັ້ນຈະເປັນຄາວສຸດທ້າຍ ຄືເມື່ອພຣະອົງຈະຊົງຍົກເລີກການປົກຄອງ ກັບທັງອານຸພາບແລະອຳນາດ ທຸກໆຢ່າງເສັງ ແລ້ວຈະຊົງມອບຣາຊອານາຈັກໄວ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາ
- 25 ເພາະວ່າຈຳເປັນພຣະອົງຈະຊົງສເວີຍຣາຊຢູ່ກ່ອນ ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງປາບສັດຕູທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໄດ້ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ

- 26 ສັດຕູຮູ້ຕົວສຸດທ້າຍທີ່ຈະຖືກຊົງຍົກເລີກເສັງນັ້ນແມ່ນຄວາມຕາຍ
- 27 ເຫດວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປາບສິ່ງສາຣະພັດລົງໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງແລ້ວ” ແຕ່ເມື່ອພຣະຄັມພິກ່າວວ່າ, “ຊົງປາບສິ່ງສາຣະພັດລົງນັ້ນ” ກໍປາກົດຄັກແນ່ວ່າ ເວັ້ນເສັງແຕ່ພຣະຜູ້ຊົງປາບສິ່ງສາຣະພັດລົງຢູ່ໃຕ້ພຣະອົງ
- 28 ແລະເມື່ອສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ຖືກຊົງປາບລົງຢູ່ໃຕ້ພຣະອົງແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນອົງພຣະບຸດຈະຊົງຍອມລົງຢູ່ໃຕ້ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງປາບສິ່ງສາຣະພັດລົງຢູ່ໃຕ້ພຣະອົງນັ້ນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຊົງເປັນເອກເປັນໃຫຍ່ໃນສິ່ງສາຣະພັດທັງປວງ
- 29 ຖ້າບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອຄົນຕາຍນັ້ນຈະຫມາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍຂຶ້ນມາແທ້ ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງມີຄົນຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອຄົນຕາຍ
- 30 ຝ່າຍພວກເຮົາເຫດສັນໃດເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງສ່ຽງພັຍອັນຕະຣາຍຢູ່ທຸກເວລາ
- 31 ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂໍຢືນຢັນວ່າເຮົາກຳລັງຕາຍຢູ່ທຸກວັນ ທີ່ເຮົາເວົ້າດັ່ງນັ້ນກໍໂດຍອ້າງຄວາມພາກພູມໃຈ ຊຶ່ງເຮົາມີຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫລາຍ ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- 32 ຖ້າເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບສັດຮ້າຍທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ (ຕາມຄວາມເຫັນຂອງມະນຸດ) ຈະເປັນປໂຍດອັນໃດແກ່ເຮົາ ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍເປັນຄົນມາອີກ “ກໍໃຫ້ເຮົາພາກັນກິນແລະດື່ມເທີນ ເພາະວ່າມື້ອື່ນເຮົາກໍຈະຕາຍ”
- 33 ຢ່າຊູ່ຫລົງຜິດໄປ “ການຄົບກັບຄົນຊົ່ວຍ່ອມເສັງນິສັຍ”
- 34 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງກັບຄືນມາສູ່ນິສັຍອັນເຫມາະສົມແລະຢ່າເຮັດຜິດອີກ ເພາະວ່າບາງຄົນຍັງບໍ່ຮູ້ເຣື່ອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເຮົາເວົ້າດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມລະອາຍ

ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນຄົນມາ

- 35 ແຕ່ບາງຄົນຈະຖາມວ່າ, “ຄົນຕາຍຈະຄືນມາໄດ້ຢ່າງໃດ ເມື່ອເຂົາຄືນມາຈະມີຮ່າງກາຍເປັນຢ່າງໃດ”
- 36 ໂອ ຄົນຜູ້ໄຮ້ຄວາມຄິດເອີຍ, ເມັດທີ່ເຈົ້າຫວ່ານລົງດິນນັ້ນ ຖ້າມັນບໍ່ຕາຍເສັງກ່ອນ ຈະງອກຂຶ້ນໃຫມ່ບໍ່ໄດ້
- 37 ເມັດທີ່ເຈົ້າຫວ່ານລົງນັ້ນ ຈະແມ່ນເຂົ້າບເລຫລີແນວອື່ນໆກໍດີ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫວ່ານສິ່ງທີ່ເປັນຮູບຮ່າງຂອງຕົ້ນທີ່ຈະງອກຂຶ້ນມານັ້ນ ແຕ່ໄດ້ຫວ່ານເມັດເທົ່ານັ້ນ
- 38 ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຕົ້ນໃຫ້ແກ່ເມັດນັ້ນຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນຊອບ ແລະຊົງປະທານແກ່ຜັກທຸກຊະນິດໃຫ້ມີກິກມີຕົ້ນຂອງມັນເອງ
- 39 (ເນື້ອນັ້ນບໍ່ເຫມືອນກັນຫມົດທຸກຢ່າງ ເນື້ອມະນຸດກໍຢ່າງນຶ່ງ ເນື້ອສັດສີ່ຕີນກໍຢ່າງນຶ່ງ ເນື້ອນົກກໍຢ່າງນຶ່ງ ເນື້ອປາກໍຢ່າງນຶ່ງ)
- 40 ຮ່າງກາຍສຳລັບສວັນກຳມີ ແລະຮ່າງກາຍສຳລັບແຜ່ນດິນໂລກກຳມີ ແຕ່ວ່າສະງ່າຮາສີຂອງຮ່າງກາຍສຳລັບສວັນກຳຢ່າງນຶ່ງ ແລະສະງ່າຮາສີຂອງຮ່າງກາຍສຳລັບໂລກກຳຢ່າງນຶ່ງ

- 41 ສະງ່າຮາສີຂອງດວງອາທິດກໍຢ່າງນຶ່ງ ສະງ່າຮາສີຂອງດວງຈັນກໍຢ່າງນຶ່ງ ສະງ່າຮາສີຂອງດວງດາວກໍຢ່າງນຶ່ງ ແຕ່ທີ່ຈິງສະງ່າຮາສີຂອງດວງດາວນຶ່ງ ກໍຕ່າງກັນກັບສະງ່າຮາສີຂອງດວງດາວດວງອື່ນໆ)
- 42 ສ່ວນການເປັນຄົນມາຂອງຄົນຕາຍກໍເໝາະດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ຄືສິ່ງທີ່ຫວ່ານລົງກໍເປື້ອຍເນົາໄປ ແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນຄົນມາກໍບໍ່ຮູ້ເປື້ອຍເນົາ
- 43 ເມື່ອຫວ່ານລົງນັ້ນບໍ່ມີຍົດ ເມື່ອຄົນຂຶ້ນມາກໍມີສະງ່າຮາສີ ເມື່ອຫວ່ານລົງກໍອ່ອນກຳລັງ ເມື່ອຄົນຂຶ້ນມາກໍມີຮິດອຳນາດ
- 44 ເມື່ອຫວ່ານລົງກໍເປັນກາຍທຳມະດາ ເມື່ອຄົນຂຶ້ນມາກໍເປັນກາຍຝ່າຍວິນຍານ ຖ້າມີກາຍທຳມະດາກໍຄົງມີກາຍຝ່າຍວິນຍານດ້ວຍ
- 45 ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ມະນຸດຄົນເດີມຄືອາດາມນັ້ນໄດ້ບັງເກີດເປັນຜູ້ມີຊີວິດຢູ່” ອາດາມຜູ້ສຸດທ້າຍຄືພຣະວິນຍານຜູ້ປະທານຊີວິດ
- 46 ແຕ່ກາຍທີ່ເກີດມາກ່ອນນັ້ນ ບໍ່ໃຊ້ເປັນກາຍຝ່າຍວິນຍານ ແຕ່ເປັນກາຍທຳມະດາແລະຕໍ່ມາຈິງເກີດມີກາຍຝ່າຍວິນຍານ
- 47 ມະນຸດເດີມນັ້ນເກີດມາຈາກດິນຈຶ່ງເປັນຂີ້ຝຸນດິນ ມະນຸດຖ້ວນສອງສະເດັດມາຈາກສວັນ
- 48 ຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກດິນເປັນຢ່າງໃດ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເກີດມາຈາກດິນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ສະເດັດມາຈາກສວັນເປັນຢ່າງໃດ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເປັນຝ່າຍສວັນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ
- 49 ເຮົາທັງຫລາຍມີລັກສະນະສົມກັບມະນຸດທີ່ເກີດມາຈາກດິນສັນໃດ ພວກເຮົາກໍຄົງຈະມີລັກສະນະສົມກັບຜູ້ສະເດັດມາຈາກສວັນສັນນັ້ນ
- 50 ພື້ນອຸທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ຫມາຍຄວາມວ່າ ມະນຸດທຳມະດາຈະມີສ່ວນໃນຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ແລະສິ່ງທີ່ເປື້ອຍເນົາຈະມີສ່ວນໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເປື້ອຍເນົາກໍບໍ່ໄດ້
- 51 ນີ້ແຫລະ, ເຮົາມີຂໍ້ລັບເລີກບອກພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ລ່ວງຫລັບໄປຫມົດທຸກຄົນ ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຈະຖືກຊົງປ່ຽນແປງໃຫມ່ຫມົດທຸກຄົນ
- 52 ໃນຊົ່ວຂນະດຽວ ໃນພັບຕາດຽວ ເມື່ອເປົ່າແກຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນ ດ້ວຍວ່າຈະມີສຽງແກ ແລະຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຈະຖືກຊົງປັບດານໃຫ້ເປັນຄົນຂຶ້ນມາໂດຍບໍ່ເປື້ອຍເນົາ ແລະຝ່າຍພວກເຮົາກໍຈະຖືກຊົງປ່ຽນແປງໃຫມ່
- 53 ເພາະວ່າກາຍທີ່ເປື້ອຍເນົານີ້ຕ້ອງສວມກາຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົາ ແລະກາຍທີ່ຕາຍເປັນນີ້ຕ້ອງສວມກາຍທີ່ຕາຍບໍ່ເປັນ
- 54 ແລະເມື່ອໃດກາຍທີ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົານີ້ຈະໄດ້ສວມກາຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົາ ແລະກາຍທີ່ຕາຍເປັນນີ້ຈະໄດ້ສວມກາຍທີ່ຕາຍບໍ່ເປັນ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີນັ້ນຈະສຳເຣັດ ຄືວ່າ, “ຄວາມຕາຍໄດ້ຖືກເຖິງປະຣາຊັຍແລ້ວ”
- 55 ໂອ ຄວາມຕາຍເອີຍ, ຊັຍຊະນະຂອງມົງຢູ່ໃສ ໂອຄວາມຕາຍເອີຍ, ໄລພິດຂອງມົງຢູ່ໃສ”
- 56 ໄລພິດຂອງຄວາມຕາຍຄືຄວາມບາບ ແລະຮິດອຳນາດຂອງຄວາມບາບຄືພຣະບັນຍັດ

57 ແຕ່ວ່າຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານຊັຍຊະນະແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ

58 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ ຢ່າຫວັ່ນໄຫວ ຈົ່ງປະຕິບັດງານຂອງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ບໍ່ຮີບຮຸກເວລາ ດ້ວຍຮູ້ວ່າໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ການຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນຈະບໍ່ໄຮັບ
ໂຍດ

16. ການຄິດສະເລັ່ງຂອງທານຊ່ອຍເຫລືອໄພພິບັດ

- 1 ອັນນຶ່ງ, ກຸ່ມກັບເຮືອງການຮີບໂຮມຂອງທານສໍາລັບໄພພິບັດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ສັ່ງຄຣິສຕະຈັກທັງ
ຫລາຍທີ່ແຂວງຄາລາເຕັຽຢ່າງໃດ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຮັດເຫມືອນຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ
- 2 ຄືທຸກວັນຕົນສັປດາພວກເຈົ້າທຸກຄົນຈົ່ງຄິດສະເລັ່ງບາງສ່ວນຈາກຮາຍໄດ້ຂອງຕົນໄດ້ ເພື່ອຈະບໍ່ມີການແຜ່
ເກັບເອົາເມື່ອເວລາເຮົາມານັ້ນ
- 3 ເມື່ອເຮົາມາເຖິງແລ້ວພວກເຈົ້າເຫັນຊອບຈະເລືອກຜູ້ໃດ ເຮົາຈະໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຖືຈົດຫມາຍແລະຂອງທານຂອງ
ເຈົ້າທັງຫລາຍໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 4 ຖ້າເຫັນຄວນໃຫ້ເຮົາໄປເອງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະໄປນໍາເຮົາ
- 5 ເວລາໃດເຮົາຜ່ານແຂວງມາເກໂດເນັງແລ້ວ ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ ດ້ວຍວ່າເຮົາຈະມາທາງແຂວງນັ້ນ
- 6 ແລະເຮົາອາດຈະພັກຢູ່ນໍາພວກເຈົ້າເທິງເຕີບ ບາງທີຈົນຫມົດຣະດູຫນາວກໍເປັນໄດ້ ແລ້ວຈະໄປທາງໃດ
ພວກເຈົ້າຈະຊ່ອຍຈັດສົ່ງເຮົາໄປທາງນັ້ນ
- 7 ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ຢາກຈະພົບພວກເຈົ້າພຽງແຕ່ເມື່ອຜ່ານໄປເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຮົາຫວັງໃຈວ່າ ຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຊົງໂຜດເຮົາຈະຄ້າງຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍເທິງຫນ້ອຍນຶ່ງ
- 8 ແຕ່ເຮົາຈະພັກຢູ່ໃນເມືອງເອເຟໂຊຈົນເຖິງເທສການເພັນເຕຄອສ
- 9 ເພາະວ່າທີ່ນີ້ມີປະຕູໂຂໃຫ້ເຮົາຢ່າງກວ້າງຂວາງຫນ້າຈະເກີດຜົນ ທັງຄົນຂັດຂວາງກໍມີຈໍານວນຫລວງຫລາຍ
ດ້ວຍ
- 10 ຖ້າວ່າຕີໂມທຽວມາຫາພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃຫ້ທ່ານໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າໂດຍຄວາມສະບາຍໃຈ ເພາະ
ວ່າທ່ານເຮັດການຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫມືອນກັບເຮົາ
- 11 ດ້ວຍເຫດນັ້ນຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດດູຫມິ່ນທ່ານ ແຕ່ຈົ່ງນໍາສົ່ງທ່ານໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ເພື່ອທ່ານຈະກັບມາເຖິງເຮົາ
ເພາະເຮົາຄອງຖ້າທ່ານພ້ອມດ້ວຍພວກ
ພີ່ນ້ອງ
- 12 ສ່ວນອາໂປໂລພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົານັ້ນ, ເຮົາໄດ້ເຕືອນໃຈທ່ານຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ໄປຫາເຈົ້າທັງ
ຫລາຍພ້ອມດ້ວຍພວກພີ່ນ້ອງ ແຕ່ດຽວນີ້ທ່ານຍັງບໍ່ເຕັມໃຈຈະໄປ ເມື່ອໃດມີໂອກາດທ່ານຈົ່ງຈະໄປ

ຄໍາຕັກເຕືອນສຸດທ້າຍແລະຄໍາສະແດງຄວາມນັບຖື

- 13 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຈົ່ງຍຶດຫມັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ຈົ່ງສະແດງຕົວເປັນຜູ້ແກ່ແລ້ວ ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
- 14 ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກ
- 15 ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກຄອບຄົວຂອງຊະເຕຟານາວ່າ ເຂົາເປັນຄຣິສະຕຽນພວກແຮກໃນແຂວງອະຂາຢາ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍຕົວໄວ້ໃນການປະຕິບັດໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ເຮົາເຕືອນສະຕິ
- 16 ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຄົນຢ່າງນັ້ນ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ຮ່ວມໃນງານຫນັກຫນ່ວງນັ້ນ
- 17 ອັນນຶ່ງ, ທີ່ຊະເຕຟານາແລະພໍ່ຕູນາໂຕກັບອະຂາອີໂກໄດ້ມາແລ້ວນັ້ນ ເຮົາກໍຍິນດີ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາຂາດ ເຂົນເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຢູ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົບຖ້ວນແທນແລ້ວ
- 18 ເພາະເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຮົາກັບໃຈຂອງພວກເຈົ້າເບີກບານ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງ ຄົນຢ່າງນັ້ນ
- 19 ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍໃນແຂວງອາເຊັງ ກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍ ອາກິລາແລະປີຊະກິລາ ພ້ອມກັບຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຂົານັ້ນ ກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງພວກເຈົ້າ ຢ່າງເຕັມທີ
- 20 ພີ່ນ້ອງທຸກຄົນຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງພວກເຈົ້າ ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍທັກທາຍປາສັຍກັນດ້ວຍທັມນຽມຈູບອັນ ບໍ່ຮິສຸດ
- 21 ຄຳສະແດງຄວາມຄິດເຖິງນີ້ເປັນລາຍມືຂອງເຮົາຄືໂປໂລ
- 22 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປ້ອຍດ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາຈະສະເດັດມາ
- 23 ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍ
- 24 ຄວາມຮັກຂອງເຮົາມີຢູ່ຕໍ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ